

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0717/99/2016**

Dňa : **04.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Ján Ďurica**, miesto podnikania – Dolinky 1338/14, 962 12 Detva, IČO: 45 901 503, kontrola vykonaná dňa 20.07.2016 v prevádzke: Hostinec Slimák, Námestie mieru 1, Detva – proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, č. P/0291/06/2016, zo dňa 09.11.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **730,- EUR, slovom sedemstotridsať eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1, § 12 ods. 2, § 15 ods. 3 a § 18 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. P/0291/06/2016, zo dňa 09.11.2016 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Ján Ďurica - peňažnú pokutu vo výške 730,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z porušenie § 4 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1, § 12 ods. 2, § 15 ods. 3 a § 18 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpektormi SOI bolo pri kontrole na prevádzke: Hostinec Slimák, Námestie mieru 1, Detva, dňa 20.07.2016 zistené, že účastník konania porušil ako predávajúci povinnosť: predávať výrobky v správnej miere; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe; zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli zreteľne označené zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa predpísanými náležitosťami, v tomto prípade údajmi o miere alebo množstve; zabezpečiť, aby jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľmi, mali označenie alebo odev, ktorý ich odlišuje od spotrebiteľa; umiestniť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo predávať výrobky v správnej miere; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe; zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli zreteľne označené zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa predpísanými náležitosťami, v tomto prípade údajmi o miere alebo množstve; zabezpečiť, aby jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľmi, mali označenie alebo odev, ktorý ich

odlíši od spotrebiteľa; umiestniť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi; čo však účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 20.07.2016 vykonaná kontrola v prevádzke účastníka konania Hostinec Slimák, Námestie mieru 1, Detva. Za účelom overenia dodržiavania zásad statočnosti pri predaji bol inšpektormi SOI vykonaný kontrolný nákup, ktorý bol účtovaný v celkovej hodnote 3,20 € a ktorý pozostával z výrobkov 2 x 500 ml Piva Gambrinus á 2,00 €/1 l účtovaného správne 2,00 €, 50 ml Vodky á 12,00 €/l účtovanej správne 0,06 € a 47 ml Vodky á 12,00 €/1 l účtovanej 0,60 €, správne mala byť účtovaná 0,56 (rozdiel +0,04 € v neprospech spotrebiteľa). Nesprávne účtovanie kontrolného nákupu bolo spôsobené nedodržaním požadovanej deklarovanej miery u výrobku 1 x 50 ml Vodka á 12,00 €/ 1 l, keď v skutočnosti bolo podaných iba 1 x 47 ml Vodky. Predávajúci týmto konaním nedodržiaval povinnosť predávať výrobky v správnej miere.

Kontrolou bolo zistené, že ku kontrolnému nákupu predávajúci inšpektorom SOI v postavení spotrebiteľov nevydal doklad o kúpe.

Kontrolou plnenia informačných povinností bolo zistené, že predávajúci neoznačil ním predávané výrobky údajom o miere alebo množstve, keď:

- 6 druhov výrobkov ponúkaných v Nápojovom lístku neobsahovali údaj o miere, v akej sú odpredávané. Jednalo sa o výrobky GIN OLD TOWER, DŽÚS KRABIČKA, DŽÚS TOMA, MINERÁLKA, KUBÍK, BIELE HROZNO,
- 5 druhov výrobkov ponúkaných v Nápojovom lístku neobsahovali údaj o množstve, v akom sú odpredávané. Jednalo sa o výrobky KÁVA 3V1, KÁVA TURECKÁ, ČAJ, MED, CITRÓN,

teda celkom 11 druhov výrobkov ponúkaných v Nápojovom lístku neobsahovalo údaj o množstve a miere, v akom sú odpredávané.

Kontrolou bolo zistené, že kontrolovaný subjekt nedodržiaval svoju povinnosť zabezpečiť, aby predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľmi mali označenie alebo odev, ktoré by ich odlíšilo od spotrebiteľa, keď personál obsluhy v čase kontroly nebol odlíšený od spotrebiteľov žiadnym spôsobom.

Kontrolou bolo ďalej zistené, že v kontrolovanej prevádzkarni v čase kontroly sa na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi nenachádzal reklamačný poriadok.

Uvedeným konaním účastník porušil § 4 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 1, § 12 ods. 2, § 15 ods. 3 a § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že správny orgán pri kontrole zistil porušenie povinnosti vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe, jeho zamestnankyňa síce nahodila do registračnej pokladne bloček, aj ho vytlačila, čo videl aj zamestnanec SOI, nachystané nápoje doniesla k stolu a po prijatí hotovosti sa chcela s výdavkom a blokom vrátiť späť, ale to žiaľ už nestihla. Ďalej účastník konania uvádza, že porušenie povinnosti predávať výrobky v správnej miere, kde bol rozdiel 0,04 eur v neprospech spotrebiteľa, je minimálny rozdiel, ktorými mohlo dôjsť aj prelievaním z jeho poldecáka do odmerky správneho orgánu. Účastník konania uvádza, že na jeho prevádzke síce obsluha nebola viditeľne označená, avšak za túto chybu si zodpovedá ona, menovky majú k dispozícii. Ďalej účastník konania uvádza, že z jeho strany pochybili v zostavení nápojového lístku a toto pochybenie bolo okamžite odstránené, nápojový lístok je v správnej miere zostavený a umiestnený na viditeľnom mieste. Taktiež nesprávne umiestnenie reklamačného poriadku, ktorý je na prevádzke k dispozícii, bol okamžite vystavený na viditeľnom mieste. Účastník konania týmto žiada o odpustenie alebo zníženie pokuty, nakoľko tá je preňho vysoká, doslova likvidačná.

K tomu odvolací orgán uvádza, že v povinnosti predávajúceho vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa je premietnutá zákonná garancia práva spotrebiteľa na ochranu ekonomických záujmov. Odpredajom výrobkov v nesprávnej miere bol spotrebiteľ poškodený o 0,04 € došlo k porušeniu zásad statočnosti pri predaji, čo spôsobilo bezdôvodné obohatenie na úkor spotrebiteľov a to bez ohľadu na dôvod vzniku tohto predraženia.

K vyjadreniam účastníka konania, správny orgán uvádza, že zo znenia ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne vyplýva, že predávajúci je povinný *vydať spotrebiteľovi* doklad o kúpe výrobku, ktorý musí mať požadované náležitosti (písm. a) až e) cit. ustanovenia). V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na význam dokladu o kúpe, ktorý ako taký predstavuje jednoznačný dôkaz preukazujúci kúpu výrobku alebo služby, umožňujúci kontrolu obsahu nákupu zo strany spotrebiteľa a oprávňujúci spotrebiteľa uplatňovať práva zo zodpovednosti za vady výrobku alebo služby, teda osvedčuje vzťah medzi predávajúcim a kupujúcim. Jeho nevydanie preto odvolací orgán považuje za výrazný zásah do práv spotrebiteľa. Je potrebné zdôrazniť, že účastník konania ako predávajúci za plnenie povinností stanovených danou právnou úpravou zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti (zavinenie zamestnancom), za ktorých k ich porušeniu došlo. Z popisu skutkového stavu uvedeného v inšpekčnom zázname jednoznačne vyplýva, že žiadny doklad o kúpe (ani vo forme náhradného dokladu – paragónu) nebol vydaný pri uskutočnenom kontrolnom nákupe tak, aby bol k dispozícii spotrebiteľovi bezprostredne po úhrade kúpnej ceny za tovar. Z uvedeného dôvodu nebolo možné prihliadať ani na subjektívne skutočnosti uvádzané účastníkom konania, ktoré zákon neumožňuje zohľadňovať a ako také nemajú vplyv na skutkový stav zistený v čase kontroly, a preto nemajú vplyv na prehodnotenie výšky pokuty uloženej prvostupňovým správnym orgánom. Kontrola inšpektorov SOI spočíva v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhotovením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam. Inšpektori SOI sú pri výkone kontroly povinní preukázať sa preukazom SOI, spísať inšpekčný záznam, postupovať pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzať len z vlastných zistení, objektívne zisťovať a posudzovať skutkový stav a ku všetkým osobám prítomným pri kontrole sa správať nepredpojata a korektne. Odvolací orgán vychádzal pri posudzovaní veci zo skutkového stavu zisteného v čase kontroly, z ktorého nepochybne vyplýva, že došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán uvádza, že podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávania a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť. Označenie údajmi o miere a množstve však u 11 druhoch výrobkov chýbalo a tým prišlo k porušeniu zákona.

Odvolací orgán uvádza, že z ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť umiestnený na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. Z uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne vyplýva pre predávajúceho povinnosť riadne, t. j. v súlade s právnymi predpismi, informovať spotrebiteľa o všetkých relevantných podmienkach uplatnenia práv zo zodpovednosti za vady výrobku. Zároveň je predávajúcemu uložená povinnosť o týchto skutočnostiach informovať spotrebiteľa určenou formou a to prostredníctvom písomného reklamačného poriadku, ktorý má byť umiestnený v prevádzkarni na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

Následné odstránenie kontrolou zistených nedostatkov ako aj uskutočnenie opatrení s cieľom predchádzať ich opakovaniu sa, je povinnosťou kontrolovanej osoby a nie je okolnosťou, ktorá by mohla byť zohľadnená pri preskúmaní rozhodnutia v odvolacom konaní. Účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, teda dňa 20.07.2016, ktorý považuje odvolací orgán za spoľahlivo zistený a presne zaznamenaný v inšpekčnom zázname. Odvolací orgán zároveň pristúpil k záveru, že právna kvalifikácia nedostatkov je správna a riadne zdôvodnená.

V odvolaní účastník konania zistený skutkový stav nepopiera ani neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za nedostatky a mali by vplyv na zrušenie vydaného rozhodnutia. Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Pri určení výšky postihu bolo prihliadnuté na charakter porušenej povinnosti spočívajúcej v porušení § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj na výšku rozdielu spôsobeného nedodrzaním požadovanej deklarovanej miery, ktorá činí 0,04 € a zohľadnená bola i skutočnosť, že sankcionovaným konaním dochádza k priamej majetkovej ujme spotrebiteľa a k porušeniu zásad statočnosti pri predaji, ktoré vedie k bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľa.

Pri určovaní výšky pokuty bolo prihliadnuté na skutočnosť, že doklad o kúpe výrobkov osvedčuje existenciu kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a spotrebiteľom a nesporne patrí medzi dôkazy s vysokou výpovednou hodnotou o predávajúcom, mieste nákupu a o obsahu záväzkového vzťahu. Doklad o kúpe je podstatnou náležitosťou pri uplatňovaní zodpovednosti za vady výrobkov a služieb. Jeho absencia je spôsobilá znemožniť spotrebiteľovi domáhať sa svojich práv u predávajúceho zo zodpovednosti za vady výrobkov, resp. overiť správnosť jeho účtovania. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty teda zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo informácie, na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určovaní výšky pokuty prihliada správny orgán na to, že neoznačením predávaných výrobkov údajmi o miere a množstve môže byť spotrebiteľ vážne poškodený na majetku. Predávajúci musí zabezpečiť dodržanie povinnosti, vzhľadom na to, že porušenie danej povinnosti môže mať pre spotrebiteľa ekonomický dosah.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadal na porušenie povinnosti účastníka konania zabezpečiť umiestnenie reklamačného poriadku na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. Nezabezpečením danej povinnosti došlo k zníženiu rozsahu práv spotrebiteľa pri uplatňovaní reklamácie, priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko sa nemohol s nimi oboznámiť. Sprístupnenie reklamačného poriadku správny orgán považuje za jeden z dôležitých prostriedkov zabezpečujúcich riadne informovanie spotrebiteľa o jeho právach a povinnostiach v súvislosti s uplatnením zodpovednosti za vady výrobkov alebo poskytovaných služieb, preto neumiestnenie reklamačného poriadku na viditeľnom mieste prístupnom spotrebiteľovi považuje správny orgán za zásah do týchto práv spotrebiteľa (zníženie ich rozsahu). Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov,

za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02910616.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0695/99/2016**

Dňa : **07.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Fashion Bridal Company s.r.o. (do 12.09.2016 spoločnosť Salonevamarina.sk s.r.o.)**, so sídlom: **920 56 Dvorníky č. 20, IČO: 48 038 857**, kontrola vykonaná dňa 02.08.2016 v prevádzkarni Dámsky textil Evamarina, M. R. Štefánika 14, Hlohovec, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0296/02/2016, zo dňa 25.10.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **600,00 EUR, slovom: šesťsto eur**, pre porušenie § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0296/02/2016, zo dňa 25.10.2016 **potvrdzuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Fashion Bridal Company s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 600,- €, pre porušenie ustanovenia § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 02.08.2016 v prevádzkarni účastníka konania zistené, že tento porušil povinnosť pred uzavretím zmluvy spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom a povinnosť zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli zreteľne označené informáciami podľa osobitného predpisu.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo pred uzavretím zmluvy spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom; zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli zreteľne označené informáciami podľa osobitného predpisu; čo účastník konania porušil.

Dňa 02.08.2016 bola inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj vykonaná kontrola v prevádzkarni Dámsky textil Evamaria, M. R. Štefánika 14, Hlohovec, ktorú v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa prevádzkoval účastník konania. Pri kontrole plnenia informačných povinností na výrobkoch umiestnených v ponuke pre spotrebiteľa v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 z 27. septembra 2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Ú. v. EÚ L 272, 18. 10. 2011) v platnom znení (ďalej len „nariadenie“) bolo zistené, že na 18 druhoch výrobkov v celkovej hodnote 1 371,24 € chýbali informácie o materiálovom zložení. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ukladá povinnosť zabezpečiť, aby predávané výrobky boli zreteľne označené informáciami podľa osobitného predpisu – predmetného nariadenia.

Konkrétne išlo o výrobky a nedostatky:

Por.č	Počet [ks]	Výrobok s nedostatkom	Cena za kus [€]	Hodnota spolu [€]
1.	1	Spoločenské šaty podšité Beverly 6654, zn. GRACE KARIN Materiálové zloženie (ďalej len MZ): neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	96,00	96,00
2.	1	Spoločenské šaty podšité Mildret 6692, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	99,00	99,00
3.	1	Spoločenské šaty podšité Santana 1341, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	85,00	85,00
4.	1	Spoločenské šaty podšité Sofronia 2073, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	85,00	85,00
5.	1	Spoločenské šaty podšité Winni 2751, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	82,00	82,00
6.	1	Spoločenské šaty podšité Berenike 2696, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	89,00	89,00
7.	1	Spoločenské šaty podšité Eroze 5787, ň zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené	95,00	95,00

		Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky		
8.	1	Spoločenské šaty podšité Maura 6360, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	93,00	93,00
9.	1	Spoločenské šaty podšité Ulma 5193, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	88,00	88,00
10.	1	Spoločenské šaty podšité Berenike 3981, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ vrchného materiálu aj podšívky	89,00	89,00
11.	1	Spoločenské šaty RETRO SLICE 5379, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	55,25	55,25
12.	1	Spoločenské šaty RETRO 6633, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	55,00	55,00
13.	1	Spoločenské šaty RETRO 4964, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	54,00	54,00
14.	1	Spoločenské šaty RETRO zn. Belle Poque, BP 000105-1 MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	65,00	65,00
15.	1	Spoločenské šaty RETRO EVA, zn. GRACE KARIN MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	59,00	59,00
16.	1	Spoločenské šaty RETRO 5985, bez značky MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	69,00	69,00
17.	1	Spoločenské šaty RETRO 5186, bez značky MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	63,99	63,99
18.	1	Spoločenské šaty RETRO 6372, bez značky MZ: neuvedené Nedostatok: chýba údaj o MZ	49,00	49,00

Spolu 18 druhov v celkovej hodnote [€]	1371,24
---	----------------

Pri kontrole bolo zistené, že celkom 18 hore uvedených druhov výrobkov v celkovej hodnote 1 371,24 € nespĺňalo podmienky predaja, preto bolo vydané opatrenie na mieste, ktorým sa ich ďalší predaj až do doby odstránenia nedostatkov zakázal.

Taktiež bolo zistené, že spotrebiteľ – inšpektori SOI neboli pred uzavretím zmluvy (pred uskutočnením kontrolného nákupu) žiadnym spôsobom informovaní o možnosti alternatívneho riešenia sporov, v prevádzkarni sa v čase kontroly nenachádzali informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ukladá povinnosť pred uzavretím zmluvy, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z.z. o alternatívnom riešení sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Zistené skutočnosti sú zaznamenané v inšpekčnom zázname zo dňa 02.08.2016, ktorého kópiu v prevádzkarni na adrese: M. R. Štefánika 14, Hlohovec prevzal poverený zástupca účastníka konania, ktorý bol prítomný pri kontrole.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že výška pokuty môže ohroziť celkový chod spoločnosti, ide o prvý priestupok, ktorý okamžite napravil. Na základe toho by chcel SOI požiadať o prehodnotenie daného rozhodnutia a zrušenie pokuty. Pokarhanie si zaslúži, ale karhať hneď veľkými pokutami je kruté. Účastník konania ďalej uvádza, že sa snaží robiť všetko čo zákon káže, ale v každodennom zmatku sa môže stať, že pochybí. Kontroly zo strany štátu vníma pozitívne, ale za každú cenu udeľovať pokuty sa mu zdá byť nesprávne z hľadiska prosperity štátu a celkovej zamestnanosti. Výška pokuty je pre jeho spoločnosť natoľko vysoká, že bude musieť prepustiť jedného zamestnanca, čo bude mať negatívny vplyv na ďalší chod spoločnosti. Na základe uvedené žiada o zrušenie pokuty.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa: **„Predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“**

Podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa: **„Predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.“**

Osobitným predpisom, ktorý ustanovuje povinnosť uvádzať materiálové zloženie textilných výrobkov, je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 z 27. septembra 2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES. Podľa článku 4 uvedeného nariadenia: *„Textilné*

výrobky sa sprístupnia na trhu len vtedy, ak sú označené etiketami alebo iným označením alebo ich sprevádzajú obchodné dokumenty v súlade s týmto nariadením.“

K podanému odvolaniu odvolací orgán uvádza, že námietky a argumenty účastníka konania sú právne irelevantné, a preto nemajú vplyv na jeho zodpovednosť porušenie povinností, ani na výšku uloženej sankcie. Odvolací orgán poukazuje na skutočnosť, že účastník konania zodpovedá za nedodržanie príslušných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t.j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti prípadu. Pre konštatovanie zistených nedostatkov je podstatný čas výkonu kontroly realizovanej zo strany inšpektorov SOI.

Čo sa týka odstránenia nedostatkov, odvolací orgán poukazuje na ust. § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého *kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu*. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaný subjekt, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Preto nemožno brať ohľad na túto skutočnosť pri určovaní výšky pokuty.

K právnomu rámcu deklarovanému účastníkom konania odvolací orgán uvádza, že nemôže prihliadnuť na argument konštatujúci, že ide o prvý priestupok, nakoľko predmetom šetrenej veci boli hneď dva nedostatky, ktoré boli subsumované pod ustanovenie § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. V šetrenej veci teda ide o iné správne delikty, za ktoré zodpovedá účastník konania, pričom je nevyhnutné poukázať na to, že zákon o ochrane spotrebiteľa nepozná, na rozdiel od priestupkového zákona sankciu vo forme pokarhania. Tomu zodpovedá aj znenie § 24 ods. 1 cit. zákona, z ktorého jasne vyplýva povinnosť orgánu dozoru v prípade zistenia porušenia povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu (dikcia *uloží orgán dozoru pokutu*).

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán poukazuje na požiadavku podľa § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého *správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely*. Preto odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by táto nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu, ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom – predávajúcim, ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Odvolací orgán má za to, že sankcia v uvedenej výške nemôže mať výrazný negatívny vplyv na činnosť účastníka konania. Podrobnejšie sa odvolací orgán zaoberá výškou postihu v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu

až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie povinnosti ustanovených v § 10a ods. 1 písm. k) a § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané. Hlavným podkladom pre vydanie rozhodnutia bol inšpekčný záznam z uskutočnenej kontroly.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na spôsob porušenia povinnosti, keď kontrolou zo dňa 02.08.2016 vykonanou inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj v prevádzkarni Dámsky textil Evamaria, M. R. Štefánika 14, Hlohovec bolo zistené, že pri 18 druhoch vyššie popísaných výrobkov v celkovej hodnote 1 371,24 € chýbali informácie o materiálovom zložení v zmysle predmetného nariadenia tak ako je uvedené v tabuľke. Ďalej bolo kontrolou zistené, že spotrebiteľ – inšpektori SOI neboli pred uzavretím zmluvy (pred uskutočnením kontrolného nákupu) žiadnym spôsobom informovaní o možnosti alternatívneho riešenia sporov, v prevádzkarni sa v čase kontroly nenachádzali informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov.

Následkom absencie informácie ohľadne možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v určitých prípadoch došlo k porušeniu práva spotrebiteľa na informácie. Cieľom zákona č. 391/2015 Z.z. je vytvorenie novej možnosti pre spotrebiteľov riešiť svoj spor s predávajúcim rýchlo, efektívne, menej formálne a predovšetkým bezplatne, resp. len s minimálnymi nákladmi. Ide o dosiahnutie zmierlivého riešenia, resp. dohody medzi spotrebiteľom a predávajúcim o vyriešení sporu, ktorá sa po súhlase oboch strán s jej znením stáva záväzným právnym podkladom. Práve pre tieto dôvody kladie aj odvolací orgán dôraz na to, aby spotrebiteľ bol o tejto možnosti riadne informovaný pred uzavretím zmluvy v zmysle § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa. V dôsledku neposkytnutia predmetnej informácie bol spotrebiteľ ukrátený, nakoľko takáto alternatívna riešenia sporov mu nebola daná na vedomie, hoci v zmysle zákona bol účastník konania povinný ho o tom informovať.

Na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu odvolací orgán konštatuje, že z hľadiska možných následkov porušenia povinnosti prihliadol pri určení výšky pokuty predovšetkým na skutočnosť, že ponechaním vyššie uvedených textilných výrobkov – spoločenských šiat v priamej ponuke na predaj spotrebiteľovi bez uvedenia údajov o materiálovom zložení mohlo dôjsť k nesprávnemu rozhodnutiu spotrebiteľa o kúpe výrobku, ktorý v dôsledku svojho zloženia nemusel byť zo zdravotných dôvodov vhodný pre spotrebiteľa. Táto skutočnosť je podstatná aj z toho hľadiska, že dnes pomerne značné percento populácie trpí rôznymi alergiami a podobnými ochoreniami, pri ktorých je nutné klásť väčší dôraz aj na kvalitu oblečenia, ktorá závisí predovšetkým od jeho zloženia. Pri kúpe textilného výrobku je pre spotrebiteľa informácia o materiálovom zložení jednou z najpodstatnejších, ktoré zvažuje, a to aj z hľadiska efektívneho rozhodnutia o obchodnej transakcii z finančného hľadiska. Absencia týchto údajov je spôsobilá viesť k negatívnym následkom na zdraví spotrebiteľa v prípade alergie na niektoré materiály. Odvolací orgán tiež ustálil, že okrem ohrozenia zdravia bol uvedeným nedostatkom spotrebiteľ preukázateľne ukrátený na práve na informácie. Pri určení výšky sankcie bolo tiež vzhľadnuté na počet druhov výrobkov, u ktorých absentovali údaje o materiálovom zložení v zmysle nariadenia a ich celková cena, t.j. spolu 18 druhov výrobkov v celkovej hodnote 1 371,24 €.

Zároveň odvolací orgán opätovne poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t.j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné

okolnosti danej veci, zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamieta ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02960216.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0672/99/2016**

Dňa : **21.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Happy Pets s.r.o., Prievidzská 1998, 927 51 Handlová, IČO: 36 806 927**, kontrola vykonaná dňa 05.08.2016 a 26.08.2016 v prevádzke Chovateľské potreby Happy Pets, M. Benku 1/A, HM Tesco, Topoľčany, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj, č. P/0244/04/2016, zo dňa 25.10.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **600,- EUR, slovom: šesťsto eur**, pre porušenie § 10 ods. 1 písm. k), § 15 ods. 3 a § 18 ods. 6 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietla a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. P/0244/04/2016, zo dňa 25.10.2016 **potvrdzuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) v Nitre pre Nitriansky kraj uložil účastníkovi konania – Happy Pets s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 600 EUR pre porušenie povinnosti podľa § 10 ods. 1 písm. k), § 15 ods. 3 a § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 397/2008 Z. z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej v dňoch 05.08.2016 a 26.08.2016, v prevádzke: Chovateľské potreby Happy Pets, M. Benku 1/A, HM Tesco, Topoľčany zistené, že predávajúci v kontrolovanej prevádzke žiadnym spôsobom nezabezpečil informáciu pre spotrebiteľa o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených zákonom č. 391/2015 Z.z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon č. 391/2015 Z.z.“), porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť, aby jeho zamestnanci v prevádzkarni, boli označením alebo odevom odlišení od spotrebiteľov, čím bol porušený § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoniec kontrolou bolo zistené, že účastník konania zamietol reklamáciu výrobku strojček na strihanie psov MOSER (zakúpený dňa 20.03.2016, reklamácia uplatnená dňa 04.07.2016) uplatnenú počas prvých 12 mesiacov od kúpy bez odborného posúdenia.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Povinnosťou účastníka konania bolo pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom – zákonom 391/2015 Z.z.; zabezpečiť, aby predávajúci a zamestnanci prichádzajúci do styku so spotrebiteľom, mali označenie alebo odev, ktoré ich odliši od spotrebiteľa; v prípade reklamácie výrobku uplatnenej počas prvých 12 mesiacov od kúpy, vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole v dňoch 05.08.2016 a 26.08.2016, v prevádzke Chovateľské potreby Happy Pets, M. Benku 1/A, HM Tesco, Topoľčany, pri prešetrení podnetu č. 474/2016 bolo zistené, že v čase kontroly nemal zamestnanec účastníka konania ako predávajúci prichádzajúci na kontrolovanej prevádzke do styku so spotrebiteľmi označenie alebo odev, ktorým by bol odlišený od spotrebiteľov. Uvedeným konaním bola porušená povinnosť podľa § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého *„Predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, musia mať označenie alebo odev, ktoré ich odliši od spotrebiteľa; táto povinnosť sa nevzťahuje na predaj na trhovách miestach.“*

Ďalej bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci zamietol reklamáciu uplatnenú na strojček na strihanie vlasov MOSER, ktorú si spotrebiteľka uplatnila osobne dňa 04.07.2016, pričom reklamáciu účastník konania zamietol bez odborného posúdenia v zmysle § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa a reklamácia bola uplatnená počas prvých 12 mesiacov od kúpy, nakoľko výrobok bol zakúpený dňa 20.03.2016. Uvedeným konaním účastník konania porušil povinnosť zamietnuť reklamáciu, uplatnenú počas 12 mesiacov od kúpy, len na základe odborného posúdenia.

Podľa § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa *„Ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením. Predávajúci je povinný poskytnúť spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia odôvodňujúceho zamietnutie reklamácie najneskôr do 14 dní odo dňa vybavenia reklamácie. Tým nie je dotknutá povinnosť predávajúceho podľa odseku 9.“*

Kontrolou plnenia informačných povinností bolo zistené, že pred uzavretím zmluvy spotrebiteľ – inšpektor SOI nebol žiadnym spôsobom (ústne alebo písomne) informovaný o možnosti alternatívneho riešenia sporov, v prevádzkarni sa v čase kontroly nenachádzali informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého *„Predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť k) informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“*

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že veci správnych deliktov majú v zmysle štrasburskej judikatúry v zásade charakter konania o trestnom obvinení zo správneho deliktu, základné zásady správneho konania a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd („ďalej len „Dohovor“), ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces. Súčasťou práva

na spravodlivý proces je právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré subsumuje základné súdno-procesné princípy a za štrasburskej judikatúry podľa Najvyššieho súdu vyplýva, že tieto princípy sa vzťahujú aj na konanie správne a exekučné. Účastník konania poukazuje na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej je potrebné i sankcie v priestupkových veciach vo forme pokuty považovať za sankcie represívneho charakteru a teda ide o trestné veci bez ohľadu na relatívne nízke sankcie, pričom osoba voči ktorej sa vedie konanie, má právo domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru.

Účastník konania má za to, že podklady pre správne konanie, inšpekčné záznamy z kontrol zo dňa 05.08.2016 a zo dňa 26.08.2016 ako aj napadnuté rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a dôkazov, pre nespoľahlivo, nedostatočne a neobjektívne zistený a zdokumentovaný stav.

Podľa názoru účastníka konania, prináleží správne orgánu dokázať skutočnosti, ktoré tvrdí a na ktorých zakladá svoje začatie správneho konania. Aj keď účastník konania vo svojom len písomnom vyjadrení uviedol, že mu nedostatok v informovanosti spotrebiteľa neúmyselne unikol z pozornosti, že nedostatok bol pri kontrole odstránený, že k porušeniu § 15 ods. 3 zákona o ochrane mohlo ísť o individuálne zlyhanie zamestnanca, ktorý si ráno neobliekol firemné oblečenie, ktoré by ho odlišilo od spotrebiteľa, že reklamácia bola vybavená základe odborného posúdenia a do 30 dní, o čom svedčia záznamy v knihe reklamácií, to však nebránilo správne orgánu dokázať tie skutočnosti, ktoré sú prekážkou právnej účinnosti skutočností obsiahnutých v podklade pre správne konanie ako aj v samotnom rozhodnutí. Inšpekčné záznamy z kontrol 05.08.2016 a zo dňa 28.06.2016, a rozhodnutie sa s týmito skutočnosťami podľa názoru účastníka konania nevysporiadali.

K porušeniu § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že v tejto časti je rozhodnutie nedostatočne a nepreskúmateľné, nakoľko pod pojmom „predávajúca“ je možné identifikovať rôzne osoby. Pričom poukazuje na nedostatočne a neobjektívne zistený a zdokumentovaný skutkový stav v nevysporiadaní sa so stavom oblečenia osoby, resp. zamestnanca, ktorý mal prichádzať do styku so spotrebiteľmi. Správny orgán nezabezpečil žiadnym relevantným spôsobom dôkaz o skutočnom oblečení zamestnanca predávajúceho a spotrebiteľov, tak aby sa tieto oblečenia mohli porovnať. Tu účastník konania poukazuje na zákonom neurčený presný odev pracovníkov, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, ale ponecháva na vlastné rozhodnutie predávajúceho ako zabezpečí rozdielnosť odevu pracovníkov.

Účastník konania poukazuje na skutočnosť, že už podľa úsudku a podľa teórie zdravého rozumu je zrejmé, že pokiaľ majú byť porovnávané dva subjekty ohľadom ich výzoru, resp. požadovaného oblečenia, musia byť tieto dva subjekty v podklade pre správne konanie riadne a dostatočne opísané a tento opis musí byť z objektívnych dôvodov aj potvrdený hmotným dôkazom ako je vyššie uvedené. Vzhľadom na, to že inšpekčné záznamy sa tohto stavu nijako nedotýkajú účastník konania považuje konanie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov a dôvodov.

Účastník konania má za to, že správny orgán citoval ustanovenie zákona bez bližšieho uvedenia opisu skutku a následným nepredložením dôkazu o tvrdení správneho orgánu nepreukazuje porušenie povinnosti účastníkom konania, ale naopak je dôkazom o splnení si zákonných povinností a dôkazom o porušovaní povinností predpisov zo strany správneho orgánu. Účastník konania uvádza, že ani konštatovanie účastníka konania o tom, že predavačka si ráno neobliekla firemné oblečenie, nezbavuje správny orgán svoje tvrdenie aj riadne a relevantným dôkazom preukázať. Uvádza, že nepostačuje len konštatčná veta o porušení právneho predpisu, bez ďalšieho opisu skutku, tak aby nebolo možné ho zameniť s iným. Kontrolný správny orgán je povinný zaznamenať skutkový stav podrobne, v prospech ako aj v neprospech kontrolovanej osoby.

Účastník konania poukazuje na § 47 ods. 3 správneho poriadku, z ktorého je zrejmé, že správny orgán má uviesť v odôvodnení rozhodnutia, ktoré skutočnosti boli podkladom

na rozhodnutie, čo v tomto prípade správny orgán nedodrжал, keď neuviedol v odôvodnení rozhodnutia, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie.

Podľa názoru účastníka konania nedostatočné odôvodnenie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia, v prípade jeho preskúmania. Pričom administratívny spis by mal obsahovať až niekoľko podkladov akými sú: inšpekčný záznam zo dňa 05.08.2016, inšpekčný záznam zo dňa 26.08.2016, opatrenie vydané na mieste, oznámenie o začatí správneho konania, vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania, doklad o odbornom posúdení reklamovaného výrobku a možno ešte aj ďalšie podklady, o ktorých účastník konania nemá vedomosť. Účastník konania je toho názoru, že zoznam týchto podkladov mal správny orgán povinnosť uviesť do odôvodnenia rozhodnutia. Správny orgán konkrétne neuviedol aké podklady použil na rozhodnutie, ktoré podklady nepoužil v správnom konaní a pre rozhodnutie a nevedol ani dôvody, z akých ich neuviedol, nepoužil, čo je v rozpore s § 47 ods. 3 správneho poriadku. Účastník konania sa tak nedozvedel, či súčasťou spisu je aj odborné stanovisko k reklamovaného výrobku, za ktorého nedostatočný obsah bol účastník konania postihovaný.

Účastník konania považuje ako dôvod na zrušenie rozhodnutia jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia, predmetné rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné. Účastník konania poukazuje na účelovosť a jednostrannosť vedenia správneho konania, bez akceptovania zásady súčinnosti.

Účastník konania v podanom odvolaní ďalej poukazuje na skutočnosť, že aj keď vo svojom vyjadrení uviedol, že predavačka si zabudla ráno obliecť firemné oblečenie, to ale neznamená, že nemohla byť v čase kontroly odlišne odetá od spotrebiteľov, čo správny orgán nedokázal, okrem len nepostačujúceho tvrdenia inšpektorov. Tvrdenie správneho orgánu bez vykonania dôkazov o tomto tvrdení nie je podľa účastníka konania dôkazom.

Účastník konania uvádza, že v tomto správnom konaní mu nebolo umožnené ústne sa vyjadriť k veci. Princíp ústnosti nebol v tomto prípade dodržaný, pričom poukazuje na to, že ústne pojednávanie a výsluchy vyššie uvedených osôb by prispeli k dostatočnému a objektívnemu objasneniu veci. O vykonaných dôkazoch nebola nikdy správnym orgánom spísaná zápisnica (za účasti účastníka konania) a v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom sa nemohol ústne vyjadriť, nemal možnosť byť prítomný pri výsluchu svedkov a nemohol im klásť otázky, pričom sa ústneho pojednávania vopred nevzdal. Správny orgán ani neoznámil účastníkovi konania, že bude viesť konanie bez ústneho pojednávania. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR “správny orgán je povinný procesné práva obvineného z priestupku plne rešpektovať a nie až vtedy, ak sa ich plnenia dožaduje.”

Účastník konania podáva námietku na relevantnosť inšpekčného dôkazu v tom smere, že samotný inšpekčný záznam nepostačuje na preukázanie tých skutočností, ktoré sú pre posúdenie veci relevantné, nakoľko samotný inšpekčný záznam nepostačuje na preukázanie tých skutočností, ktoré sú pre posúdenie veci relevantné. Správny orgán bezo zvyšku nevyriešil bez akýchkoľvek pochybností otázku oblečenia a označenia osoby, ktorá mala prichádzať do styku so spotrebiteľmi, resp. poskytnutie informácie o alternatívnom riešení sporov v reklamačnom lístku, pričom nepostačuje len samotné tvrdenie inšpektorov o porušení právneho predpisu bez podrobného opísania skutkového stavu nespochybniteľným spôsobom v podkladoch pre rozhodnutie. Účastník konania poukazuje na doterajšiu judikatúru, z ktorej vyplýva, že inšpekčný záznam nie je dôkazom neutrasiteľným.

Účastník konania uvádza, že závery inšpekčného záznamu boli v niektorých častiach spochybnené ako dôkazy následne v správnom konaní účastníkom konania navrhnutými, pričom účastník konania v správnom konaní síce poukazoval na skutočnosť, že predavačka si zabudla obliecť firemné oblečenie, to ale neznamená, že nemohla byť odlišne odetá od spotrebiteľov, informáciu o alternatívnom riešení sporov mohol účastník konania poskytnúť v reklamačnom lístku, pričom nie je opísaný stav reklamačného lístku. Správny orgán sa v rozhodnutí len obmedzil len na to, že kontrolné zistenia považoval za dostatočné iba svojimi tvrdeniami. Podľa názoru

účastníka konania, aj napriek vyjadreniu účastníka konania po začatí správneho konania táto skutočnosť sama o sebe neoprávňovala správny orgán k záveru, že postačí vychádzať z inšpekčného záznamu, pričom nezabezpečil najpodstatnejšiu záležitosť pre toto správne konania – zabezpečiť dôkazy o skutočnom oblečení predavačky, o obsahu reklamačného poriadku dokumentačným spôsobom, nakoľko len o tieto dôkazy sa správny orgán môže v rozhodnutí opierať. S ohľadom na sankčné konanie je trestným konaním v zmysle čl. 6 Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa názoru účastníka konania je potrebné, aby bol správny orgán ten, ktorý mal preukázať vinu účastníka konania bez pochybností.

Podľa názoru účastníka konania inšpekčný záznam sa nemôže stať listinným dôkazom len preto, že je zachytený na papieri, nakoľko je v danom prípade len nosič informácie o možnom dôkaznom prostriedku. Dôkaz je vykonaný vtedy, ak je ukončené dohadovanie o dôkaznom prostriedku, pričom v tomto prípade dohadovanie neprebehlo, to znamená, že inšpekčný záznam nemôže slúžiť v tomto konaní ako dôkaz.

Účastník konania vzhľadom na vyššie uvedené dôvody považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné a žiada zrušenie rozhodnutia P/0244/04/16 zo dňa 25.10.2016 v celom rozsahu pre jeho nepreskúmateľnosť a pre nedostatok dôkazov a dôvodov.

K tomu odvolací orgán uvádza, že Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný. Z podkladov k rozhodnutiu jasne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosti, uložené mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, zistené pri vykonaných kontrolách SOI v dňoch 05.08.2016 a 26.08.2016.

Odvolací orgán uvádza, že vo svojom odvolaní účastník konania poukazuje na skutočnosti, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za zistené nedostatky a zistený skutkový stav nepopiera. Kontrola bola vykonaná inšpektormi SOI v súlade so zákonom č. 128/2002 Z.z. zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole“), priebeh ako aj výsledky kontroly sú zaznamenané v inšpekčnom zázname, s jeho obsahom bola oboznámená vedúca prevádzky. Inšpekčný záznam je podkladom na správne konanie, ktoré sa začína doručením Oznámenia o začatí správneho konania, v danom prípade 29.09.2016. V doručenom oznámení je uvedené, ktoré ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa boli zo strany účastníka konania porušené.

Účastník konania na predmetné oznámenie reagoval Vyjadrením k dôvodom konania zistených pri kontrole zo dňa 26.08.2016 a 05.08.2016 (ďalej „Vyjadrenie“) k porušeniu § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa sa účastník konania vyjadril nasledovne: „...*nám tento nedostatok v informovanosti spotrebiteľa neúmyselne unikol z pozornosti*“. K porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uviedol: „*jedná sa o individuálne zlyhanie zamestnanca ktorý si ráno neobliekol firemné oblečenie ktoré by ho odlišilo od spotrebiteľa*“. Účastník konania vo svojom písomnom vyjadrení žiadny spôsobom nespochybnil zistené porušenie povinnosti vyplývajúce z § 10a ods. 1 písm. k) a § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, naopak účastník konania si v týchto prípadoch priznal pochybenie a teda porušenie zákonných povinností.

Odvolací orgán nesúhlasí s tvrdením účastníka konania o nezákonnosti rozhodnutia z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a pre nedostatok dôvodov. Odvolací orgán je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie netrpí takými vadami, ktoré by mali za následok nepreskúmateľnosť. Vo všeobecnosti možno považovať rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, ak z výroku nemožno zistiť ako vlastne bolo rozhodnuté, výrok je vnútorne rozporný, alebo nie je možné rozoznať, čo je výrok a čo je odôvodnenie, kto je účastníkom konania a pre koho bolo rozhodnutie záväzné.

Nepreskúmateľnosťou rozhodnutia pre nedostatok dôvodov sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 2Sžo/44/2010, v zmysle ktorého:

„Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov nie je založená na čiastkových nedostatkoch odôvodnenia, ale na nedostatku dôvodov skutkových. Za také vady rozhodnutia správneho orgánu možno považovať prípady, keď je rozhodnutie založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch, získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či vôbec nejaké dôkazy boli vykonané a vyhodnotené.“

Odvolačný orgán má za to, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie netrpí vadami vytýkanými v odvolaní. Vo výroku rozhodnutia sú identifikovateľné všetky atribúty, ktoré zakladajú preskúmateľnosť a vykonateľnosť enunciatú rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje logickú a právnu argumentáciu, v zmysle ktorej je umožnené aj priemernému adresátovi pochopiť na základe akých skutočností bol zistený skutkový stav, správnosť aplikovaných právnych noriem a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti rozhodnutia. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový správny orgán dostatočne vymedzil predmet konania a následne podal zrozumiteľný výklad, z ktorých ustanovení zákona vychádzal a prečo pod dne podriadil zistený skutkový stav. Účastník konania od začiatku správneho konania nemal pochybnosť o tom, o akých skutkoch je vedené správne konanie.

K námietke účastníka konania, že skutkový stav nebol zo strany správneho orgánu dostatočne, spoľahlivo a objektívne zistený, odvolací orgán uvádza, že je toho názoru, že konaním a postupom prvostupňového orgánu nebolo účastníkovi konania odopreté jeho zákonné právo vyjadriť sa ku skutočnostiam a k predmetu správneho konania. Treba zdôrazniť, že účastník konania zistený skutkový stav nespochybnil, ba práve naopak v prípade porušenia § 10a ods. 1 písm. k) a § 15 ods. 3 uznal porušenie zákona. Nakoľko z inšpekčného záznamu jednoznačne vyplýva, že uvedené ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa porušené boli, pokiaľ účastník konania zistený skutkový stav chcel spochybniť, dôkazné bremeno preukázania tohto tvrdenia mal nepochybne účastník konania.

K námietke účastníka konania týkajúcej nedodržania princípu ústnosti, nevykonania ústneho pojednávania, neumožneniu sa ústne vyjadriť k veci odvolací orgán uvádza, že správny orgán nepovažoval za potrebné vykonať ústne pojednávanie, nakoľko porušenie povinnosti zo strany účastníka konania bolo jednoznačne preukázané kontrolou vykonanou v súlade s ustanovením § 5 zákona o štátnej kontrole inšpektormi SOI. Správny orgán sa dôkladne zaoberal skutkovými zisteniami uvedenými v inšpekčnom zázname, vyjadrením účastníka konania ako aj predloženými listinami. Skutočný stav prejedávanej veci bol zistený bez ukrátenia účastníka konania na jeho právach. Odvolací orgán zdôrazňuje, že v zmysle § 34 ods. 4 a 5 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu a správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňovým správnym orgánom boli uvedené všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov v ich vzájomnej súvislosti, rovnako použitie správnej úvahy pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval.

V danom prípade Správny poriadok obligatórne neukladá správne orgánu povinnosť predvolať svedkov. Posúdenie vhodnosti resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania alebo správne orgánu a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Podľa § 21 Správneho poriadku *„správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.“* Odvolací orgán nevidí potrebu nariadovať výsluch svedkov nakoľko sa domnieva, že v uvedenom prípade by nespĺnilo svoj účel, keďže z povahy prešetrovaného prípadu (administratívny charakter konania) vyplýva porušenie zákonnej povinnosti. V zmysle § 34 ods. 4 Správneho poriadku určenie rozsahu a spôsobu dohľadania, pripustenia a vykonania dôkazov je výsadou správneho orgánu. Rozhodujúca nie je kvantita dôkazov preukazujúcich protiprávne konanie, ale ich zhromaždenie v nevyhnutne potrebnom rozsahu tak, aby bolo porušenie zákona dostatočne preukázané. Rovnako je legitímne brať do úvahy požiadavku hospodárnosti a efektivity konania tak, aby konanie prebiehalo čo najrýchlejšie s čo najmenšími

nákladmi. V rozpore s uvedeným by nesporne bolo aj vykonávanie ďalších dôkazov vtedy, keď je skutkový stav spoľahlivo zistený a ktoré tak nemôžu prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. Treba uviesť, že podkladom pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu bol inšpekčný záznam, ktorý predstavuje základný dokument informujúci o výsledku kontroly, v ktorom je presne popísaný skutkový stav, všetky kontrolou zistené nedostatky a ktorý nesporne preukazuje protiprávne konanie zo strany žalobcu. Správny orgán pri rozhodovaní v neposlednom rade bral do úvahy aj vyjadrenie účastníka konania k začatiu správneho konania a predložené listiny.

V tejto súvislosti odvolací orgán dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 134/2014, pričom Ústavný súd v danom prípade zastáva názor, že „... *neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred radou (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán, akým bola v tomto konkrétnom prípade rada ako orgán výkonnej moci štátu, totiž nesplňal a nesplňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. uskutočnenie ústneho pojednávania pred takýmto orgánom, preto nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý zaručuje takéto prerokovanie pred nestranným a nezávislým súdom (argumentum a simili PL. ÚS 12/97)*. Odvolací orgán dodáva, že s ohľadom na § 34 ods. 4 a 5 Správneho poriadku platí v rámci dokazovania v správnom konaní zásada voľného hodnotenia dôkazov, z čoho vyplýva, že správny orgán hodnotí dôkazy podľa vnútorného presvedčenia. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, odvolací orgán má za spoľahlivo preukázané porušenie vytýkaných zákonných povinností zo strany účastníka konania.

K námietke účastníka konania týkajúcej sa práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odvolací orgán ďalej uvádza, že požiadavky dohovoru sú v slovenskej právnej úprave zabezpečené inštitútom správneho súdnictva, v ktorom súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Odvolací orgán dodáva, že zistené porušenia povinností predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa sú správnymi deliktmi, kde nemožno hovoriť o zavinení. Za zistené porušenia zákona v tomto prípade zodpovedá kontrolovaný podnikateľský subjekt, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Ide o **objektívnu zodpovednosť**, a teda zodpovedá za protiprávne konania tak seba ako aj svojich zamestnancov bez ohľadu na zavinenie, resp. iné okolnosti, v dôsledku ktorých k porušeniu zákona došlo. Z toho vyplýva, že sankciou je obligatórne stíhané každé porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zistené na strane predávajúceho, výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa.

K porušeniu povinnosti predávajúceho uvedenej v § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací orgán, uvádza, že počas kontroly SOI bol inšpektormi vykonaný kontrolný nákup, informácia o alternatívnom riešení sporov nebola inšpektorom v postavení spotrebiteľa jasným a zreteľným spôsobom oznámená. K podaniu informácie má dôjsť pred uzatvorením zmluvy, zo strany účastníka konania však nedošlo k splneniu si tejto zákonnej informačnej povinnosti. Z uvedeného jasne vyplýva, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Rovnako účastník konania porušil § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, tým že predávajúca prichádzajúca do styku so spotrebiteľom nemala v čase kontroly (zameranej na došetrenie spotrebiteľského podnetu č. 474/2016, dňa 26.08.2016) označenie alebo odev, ktorým by bola odlišená od spotrebiteľov. Odlišenie od spotrebiteľa je dôležité z najmä z hľadiska prístupu k informáciám, spotrebiteľovi nemožno uprieť právo vedieť od koho môže žiadať informácie, prípadne komu môže dávať podnety ako aj vykonať úhradu za poskytnuté služby. K poukazu účastníka konania na „*zákonom neurčený presný odev pracovníkov, ktorí prichádzajú*

do styku so spotrebiteľom, ale ponecháva na vlastné rozhodnutie predávajúceho ako zabezpečiť rozdielnosť odevu pracovníkov“ odvolací orgán uvádza, že spotrebiteľia už na prvý pohľad musia rozlíšiť personál prevádzky buď na základe oblečenia alebo menovky. Účastník konania vo vyjadrení sám uviedol „jedná sa o individuálne zlyhanie zamestnanca, ktorý si ráno neobliekol firemné oblečenie, ktoré by ho odlišilo od spotrebiteľa“, z uvedeného je zrejmé, že účastník konania si je vedomý porušenia svojej povinnosti, a vie akým spôsobom má byť predávajúci odlišný od spotrebiteľa.

K námietke uplatnenej účastníkom konania ohľadom neurčitosti a nepreskúmateľnosti pojmu „predávajúca“, odvolací orgán, opätovne uvádza, že účastník konania ako predávajúci objektívne zodpovedá za konanie svojich zamestnancov, bez ohľadu na všetky ostatné okolnosti. Odvolací orgán má rovnako za to, že výrok napádaného rozhodnutia je plne v súlade s § 47 ods. 2 správneho poriadku, ktorý hovorí: „Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.“ Podobne obsahuje prvostupňové rozhodnutie dostatočne konkrétnu špecifikáciu formou čísla správneho konania, v prípade účastníka konania ide o konanie č. P/0244/04/16, ktorého skutkový stav je špecifický jasným opísaním porušených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

K porušeniu § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že Servisný záznam zo dňa 11.07.2016 (príloha k Vyjadreniu k dôvodom konania zisteným pri kontrole zo dňa 26.08.2016 a 05.08.2016) nie je možné, aj napriek názoru účastníka konania, považovať za odborné posúdenie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa.

Náležitosti odborného posúdenia upravuje § 18a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa

„Odborné posúdenie musí obsahovať

- a) identifikáciu osoby, ktorá vykonáva odborné posúdenie,
- b) presnú identifikáciu posudzovaného výrobku,
- c) popis stavu výrobku,
- d) výsledok posúdenia,
- e) dátum vyhotovenia odborného posúdenia“

Odvolací orgán sa stotožňuje s názorom prvostupňového správneho orgánu, a teda, že Servisný záznam prezentovaný účastníkom konania ako odborný posudok **neobsahuje výsledok posúdenia**, a preto naň v súlade s § 18 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa nemožno prihliadať. Neúplné odborné posúdenie znižuje jeho výpovednú hodnotu vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorý nemá dostatočne jasné stanovisko k vybaveniu reklamácie zamietnutím a v zmysle zákona sa na neho neprihliada, to znamená ako keby zo strany účastníka konania nebol spotrebiteľovi poskytnutý. Nakoľko na účastníkom konania predložený servisný záznam nemožno nazerať ako na odborný posudok, nemožno naň prihliadať, a preto nemožno reklamáciu považovať za vybavenú v súlade s požiadavkami uvedenými v § 18 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, kedy môže predávajúci vybaviť reklamáciu, uplatnenú počas prvých 12 mesiacov od kúpy, zamietnutím len na základe odborného posúdenia.

Čo sa týka výšky uloženého postihu prvostupňový správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 €, pokuta vo výške 600 EUR nie je vzhľadom na hornú hranicu sadzby represívna, naďalej plní preventívnu funkciu. K výške pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí inšpektorátu SOI. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam.

V odvolaní účastník konania neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za nedostatky a mali by vplyv na zmenu vydaného rozhodnutia. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 €.

Správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadol na to, že právo spotrebiteľa na informácie bolo porušené aj neuvedením možnosti pre spotrebiteľa obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených zákonom č. 391/2015 Z.z.. Účelom tohto právneho predpisu je predstaviť spotrebiteľom alternatívu oproti súdnej žalobe v prípade vzniku sporu s predávajúcim, pričom je tu možnosť ušetrenia času aj finančných prostriedkov v porovnaní s konaním na súde. Absenciou tejto zákonnej oznamovacej povinnosti bol spotrebiteľ ukrátený na oboznámení sa s možnosťou riešenia prípadne vzniknutého sporu s predávajúcim. Správny orgán pri ukladaní pokuty prihliadol aj na dôležitosť odlišenia predávajúceho resp. jeho zamestnancov od spotrebiteľa z dôvodu, aby nedochádzalo k nedorozumeniam v zmysle odlišovania spotrebiteľov a predávajúcich z strany spotrebiteľa, nakoľko je spotrebiteľ ohrozený na svojich právach v prípade zámeny predávajúceho so spotrebiteľom. Rovnako bolo spotrebiteľovi upreté jeho právo na vybavenie reklamácie v zákonom stanovenej lehote, vybavenie reklamácie v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa umožňuje vykonať spotrebiteľovi prípadne ďalšie úkony pre uplatňovanie svojich práv zo zodpovednosti za vady voči predávajúcemu.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02440416.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0613/99/2016**

Dňa : **04.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **HTH, s.r.o., Sputniková 1469/9, Košice – Nad Jazerom, IČO: 36 825 450**, kontrola vykonaná dňa 29.04.2016 v prevádzkarni PI&PO hračky, textil, obuv, domáce potreby, OD Dargov, Štúrova 787/1, Košice, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. V/0237/08/16, zo dňa 12.09.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **1.000,00 EUR, slovom: jedentisíc eur**, pre porušenie § 6 ods. 1, § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 1 písm. d) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. V/0237/08/16, zo dňa 12.09.2016 **potvrdzuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „*SOI*“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – HTH, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 1.000,- €, pre porušenie ustanovení § 6 ods. 1, § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „*zákon o ochrane spotrebiteľa*“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 29.04.2016 v prevádzkarni PI&PO hračky, textil, obuv, domáce potreby, OD Dargov, Štúrova 787/1, Košice zistené porušenie povinnosti predávajúceho uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; povinnosti predávajúceho oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; povinnosti predávajúceho uviesť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne a povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedená adresa prevádzkarne a názov výrobku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo uviesť, ponúkať alebo predávať

len bezpečné výrobky; oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; uviesť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedená adresa prevádzkarne a názov výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 29.04.2016 v prevádzkarni PI&PO hračky, textil, obuv, domáce potreby, OD Dargov, Štúrova 787/1, Košice vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť predávajúceho uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky, keď v čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali 2 druhy textilných výrobkov určených pred deti, v celkovej hodnote 29,10 Eur, ktoré nezodpovedali požiadavkám na bezpečnosť v zmysle čl. 3.2.4 STN EN 14682:2008 „Bezpečnosť detského oblečenia. Šnúry a sťahovacie šnúry na detskom oblečení. Špecifikácie“. S uvedeným nedostatkom sa v ponuke na predaj nachádzali tieto druhy výrobkov:

- 1ks detské plavky dvojdielne červené, vek 2-6, á 2,10 Eur,
- 3ks detské plavky Barbie 951-860, vek 3/98 – 1ks, vek 4/104 – 2ks á 9,00 Eur, celkom 3ks v celkovej hodnote 27,00 Eur; výrobky mali v oblasti krku uvoľnené konce.

Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 391/2015 Z. z.“).

Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 15 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť uviesť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne, keď v čase kontroly nebola kontrolovaná prevádzkareň na vhodnom a trvale viditeľnom mieste označená menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne.

Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedená adresa prevádzkarne a názov výrobku, keď účastník konania vydal spotrebiteľom (inšpektorom SOI) doklad o kúpe výrobkov zakúpených vo vykonanom kontrolnom nákupe (3ks Mini music set No. 701 á 1,95 Eur), účtovanej v celkovej hodnote 5,85 Eur, v ktorom nebol uvedený názov odpredaného výrobku, nakoľko odpredaná hudobná hračka Mini music set bola uvedená ako „plastové hračky“.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že plne trvá na svojom Vyjadrení zo dňa 19.08.2016 k Oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 10.08.2016. V uvedenom Vyjadrení účastník konania poukazoval na skutočnosť, že nebol oboznámený s podkladmi rozhodnutia, že do dňa doručenia oznámenia o začatí správneho konania ani s jeho dorúčením mu nebolo riadnym spôsobom doručené predmetné opatrenie na mieste, ani inšpekčný záznam, čím podľa názoru účastníka konania ani nemohla plynúť stanovená lehota na podanie námietok voči opatreniu na mieste, ktoré malo byť vydané na mieste dňa 29.04.2016 pri výkone kontroly. Účastník konania vyslovil nesúhlas s kontrolnými zisteniami kontrolného orgánu. Z oznámenia podľa účastníka konania nie je napr. zrejmé, či správny orgán kontroloval aj napr. reklamačný poriadok, ktorý je k dispozícii na viditeľnom mieste pre spotrebiteľa, a v ktorom je spotrebiteľ informovaný a oboznámený o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, nie je zrejmé, či

správny orgán kontroloval všetky priestory vstupu do prevádzkarne, nakoľko pri vstupe do prevádzkarne je označenie menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne. Účastník konania poukazoval na skutočnosť, že je právnickou osobou, ktorej jediným konateľom ako aj štatutárom tejto spoločnosti je osoba vietnamskej národnosti a vyhlasuje, že nerozumie dobre a zrozumiteľne slovenskému jazyku, v ktorom je oznámenie o začatí správneho konania napísané a správne konanie vedené. Tvrdil, že dostatočne a v celom rozsahu rozumie iba vietnamskému jazyku. Konštatoval taktiež porušenie § 6 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 128/2002“), keď podľa názoru účastníka konania inšpektor neoznámil ústne kontrolovanej osobe – účastníkovi konania opatrenia podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002. Účastník konania poukazoval na nedostatočne, nespoľahlivo a neobjektívne objasnenie veci a tiež na skutočnosť, že po formálnej stránke je oznámenie o začatí správneho konania nepreskúmateľné z dôvodu absencie dátumu jeho vydania.

Účastník konania v podanom odvolaní poukazuje na § 33 ods. 2 Správneho poriadku a tvrdí, že z dôvodu nepredloženia podkladov pre rozhodnutie správnym orgánom účastníkovi konania on nemal možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k podkladom rozhodnutia, k spôsobu jeho zistenia, nemal možnosť navrhnúť jeho dokazovanie, nemohol vznášať námietky, nemohol klásť otázky svedkom a pracovníkom správneho orgánu, nemohol sa k veci ústne a verejne vyjadriť. Podľa účastníka konania správny orgán svojim konaním objektívne znemožnil účastníkovi konania využívať právnu pomoc v konaní, alebo uplatniť opravné prostriedky a z hľadiska konania ako celku postavil účastníka konania do podstatne nevýhodnejšej pozície. Podľa názoru účastníka konania správny orgán začal správne konanie predčasne, bez toho aby dokázal naplnenie jeho povinnosti o doručovaní. Uvedeným konaním bolo podľa účastníka konania upreté mu právo podať námietky voči inšpekčnému záznamu, voči možným opatreniam na mieste ešte pred začatím správneho konania. Účastník konania považuje vyjadrenia správneho orgánu ohľadne doručenia podkladov pre vydanie rozhodnutia za zavádzajúce a irelevantné, nakoľko podľa účastníka konania správny orgán žiadnym spôsobom nepreukázal, že predmetné podklady doručil účastníkovi konania. Podľa jeho názoru tiež nie je zřejmý prameň konštatovania správneho orgánu, keď ten tvrdil, že „*účastník konania disponuje podkladmi pre vydanie rozhodnutia, keďže rovnako ako správny orgán, má k dispozícii inšpekčný záznam z vykonanej kontroly...*“ a tak isto nie je zřejmé z vyjadrenia nemenovanej predavačky, komu odovzdá záznam.“ Podľa názoru účastníka konania „*samotné konštatovanie, že predavačka bola s obsahom inšpekčného záznamu riadne oboznámená, kontrolné zistenia žiadnym spôsobom nenamietala a vo vysvetlivke uviedla, že záznam odovzdá žiadnym spôsobom nedokazuje tvrdenie správneho orgánu, že podklady pre rozhodnutie mal účastník konania k dispozícii.* Účastníkovi konania tiež nie je zřejmé konanie správneho orgánu, ktorý sa spolieha len na vyjadrenie predavačky, že záznam odovzdá, bez zabezpečenia uvedeného úkonu. Účastník konania taktiež považuje celkovo argumentáciu správneho orgánu ohľadne doručovania za zavádzajúcu a právne neodôvodnenú, nakoľko účastník konania považuje práve inšpekčný záznam a opatrenie na mieste za najdôležitejšie a najpodstatnejšie listiny pre správne konanie a rozhodnutie. „*Neposkytnutie, resp. nepreukázanie doručenia, resp. predloženia dôležitých písomností účastníkovi konania bola porušená zásada súčinnosti a úzkej spolupráce v správnom konaní. Tak isto nebol dodržaný princíp rovnosti zbrani.*“ Účastník konania tvrdí, že nemal možnosť relevantným spôsobom kontrolné zistenia spochybníť, nakoľko nedisponoval žiadnymi podkladmi z vykonanej kontroly. Účastník konania opakuje, že osobne, resp. prostredníctvom splnomocneného zástupcu neprevzal inšpekčný záznam ani iné podklady z vykonanej kontroly a tieto podklady správny orgán ani preukázateľne nedoručil účastníkovi konania. Podľa účastníka konania správny orgán nepostupoval v súlade s požiadavkami § 3 ods. 4 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku, vid'. napr. rozsudok KS Košice č. 6/108/2014 zo dňa 13.03.2015. Podľa účastníka konania nie je tiež relevantné, že správny orgán nedoručil spolu s oznámením o začatí správneho konania aj podklady

a dôkazy, na ktoré sa v uvedenom oznámení odvoláva a zároveň pri tom nepreukázal, že predavačka odovzdala záznam, keď pri kontrole mala tvrdiť, že odovzdá záznam, bez konkretizácie komu tento záznam odovzdá, teda správny orgán nedisponuje dôkazom, že predavačka záznam odovzdala účastníkovi konania. Účastník konania ďalej tvrdí, že rozhodnutie o uložení sankcie vo výroku neobsahuje riadne popísanie a určenie presných názvov textilných výrobkov, neobsahuje čas vydania dokladu o kúpe, ani jeho presnú a určitú identifikáciu, aby bolo jednoznačne a nespochybniteľne zrejmé, o ktorý doklad o kúpe má ísť, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť vydaného napadnutého rozhodnutia, pričom ani nepostačuje, ak špecifikácia textilných výrobkov je uvedená v odôvodnení rozhodnutia, nakoľko pre účastníka konania je najdôležitejšia výroková časť rozhodnutia. Účastník konania uvádza, že čas vydania dokladu o kúpe ani jeho presnú a určitú identifikáciu neobsahuje ani odôvodnenie rozhodnutia. Ďalej uvádza, že jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámery skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pričom podľa názoru účastníka konania nestačí ak sú len niektoré tieto náležitosti uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Účastník konania má za to, že sankcionované konanie musí byť špecifikované takým spôsobom, aby nemohlo byť zameniteľné s iným konaním, pričom k dokázaniu správneho deliktu je nevyhnutné uviesť presný opis a špecifikáciu výrobkov a času vydania dokladu o kúpe ako aj číslo dokladu o kúpe, ktorých sa mal správny delikt dotýkať. Účastník konania považuje tvrdenia správneho orgánu o doručení podkladov prostredníctvom zamestnanca za irelevantné, keďže to riadne nedokazuje doručenie podkladov pre rozhodnutie pre účastníka konania. Účastník konania uvádza, že správny orgán vypočul svedka predavačku ... bez jeho prítomnosti, pritom jej výpoveď, že „*záznam odovzdám*“ správny orgán použil ako dôkaz v správnom konaní a aj v samotnom rozhodnutí o uložení pokuty, čím podľa jeho názoru uprel procesné právo účastníka konania klásť svedkom otázky. Účastník konania tvrdí, že nemusí žiadať byť predvolaný k výsluchu svedka, je to jeho právo stanovené zákonom a povinnosťou správneho orgánu je ho upovedomiť o predmetnom úkone tak, aby sa ho mohol zúčastniť. Tým sa podľa účastníka konania vážne zasiahlo do jeho procesných práv, keď správny orgán vyhodnotil tvrdenie „*klúčového svedka, ktorý tvrdil, že: odovzdá záznam*“ ako dôkaz o doručení podkladov pre rozhodnutie účastníkovi konania. Odôvodnenie správneho orgánu ohľadne riadneho poučenia o svojich právach v inšpekčnom zázname a písomnom vyhotovení oznámenia o začatí správneho konania považuje účastník konania za vecne nesprávne, ako to vyplýva z vyššie uvedených súvislostí. Účastník konania žiada dôkaz o riadnom poučení o jeho právach. Účastníkovi konania z uvedeného vyplýva záver, že správny orgán z dôvodu odstránenia pochybností mal nariadiť ústne pojednávanie vo veci, ktoré by vnieslo nové skutočnosti pri zisťovaní skutkového stavu a účastníkovi konania by boli poskytnuté všetky možnosti na jeho obhajobu. Účastník konania uvádza, že správny orgán v odôvodnení rozhodnutia v časti týkajúcej sa výberu jazyka porušil ústavné práva účastníka konania na prerokovanie veci v jazyku, ktorému účastník konania rozumie. Tvrdí, že správny orgán mal vedomosť o neovládaní slovenského jazyka, na čo aj včasne poukázal, no napriek tomu správny orgán nenariadil ústne pojednávanie vo veci za použitia tlmočníka zo slovenského jazyka do jazyka vietnamského. Účastník konania znovu opakuje, že sa nemohol vyjadriť k správne konaniu, keďže nemal k dispozícii podklady k správne konaniu a taktiež ich nedoručil ani následne spolu s oznámením o začatí správneho konania. Účastník konania odmieta tvrdenie správneho orgánu „*Obsah a forma vyjadrenia účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania, vlastnoručne podpísaného samotným konateľom spoločnosti – účastníka konania nevzbudzuje žiadne pochybnosti o dostatočnej úrovni porozumenia úradnému jazyku, v ktorom je predmetné vyjadrenie vyhotovené...*“ nakoľko povinnosť ustanoviť tlmočníka pri správnom konaní/ po vyššie uvedenom vyhlásení o neporozumení jazyka, v ktorom sa konanie vedie/ má správny orgán. V uvedenom konaní vidí účastník konania porušenie zásady zákonnosti konania a taktiež čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď správny orgán v konštatovaní „*Obsah a forma vyjadrenia účastníka konania*

k oznámeniu o začatí správneho konania, vlastnoručne podpísaného samotným konateľom spoločnosti – účastníka konania nevzbudzuje žiadne pochybnosti o dostatočnej úrovni porozumenia úradnému jazyku, v ktorom je predmetné vyjadrenie vyhotovené...“ zaradil pod pôsobnosť zákona na základe svojej úvahy a v ponímaní toho najširšieho účelu zákona, akým možno účel zákona možno chápať. Ďalej pokračuje tvrdením, že „*správny orgán si v rozpore s právnym poriadkom, hlavne princípom obmedzenej vlády, svojvoľne prisvojil právo vykladať povinnosť správneho orgánu na ustanovenie tlmočníka v prípade, že účastník konania vyhlási, že v jazyku, v ktorom sa vedie konanie dostatočne nerozumie spôsobom zákonom nevyčerpávajúcim, bez toho, aby sa oprel správne právne a objektívne posúdenie veci odvolávajúc sa len na jednostranné domýšľanie si, že účastník konania má rozumieť slovenskému jazyku, z dôvodu, že podpísal vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania.*“ Podľa jeho názoru sa správny orgán nedostatočne vysporiadal s námietkami a upozornením účastníka konania o skutočnosti, že dobre neovláda jazyk, v ktorom sa správne konanie vedie. Cituje čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky „*kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie podľa odseku 2, má právo na tlmočníka*“ spolu s čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky. Podľa názoru účastníka konania princíp verejnosti, ústnosti a prítomnosti na prerokovaní veci v konaní pred správnym orgánom nebol v súlade s ustálenou judikatúrou ESLP (Lauko vs. SR, Neumeister c/a Rakúsko z júla 1976, nález Ústavného súdu SR č. 231/2010 a rozsudok NS SR č. 5Sžo/235/2010), pričom správny orgán nevyužil všetky dostupné prostriedky k dostatočnému a objektívnemu objasneniu veci. Účastník konania tvrdí, že v každom správnom konaní o správnom delikte, ktoré má splňať požiadavky Dohovoru je potrebné vykonať ústne pojednávanie pred správnym orgánom prvého stupňa, najmä keď sa účastník konania pojednávania nevzdal, naopak vyvíjal dostatočnú súčinnosť pri správnom konaní za účelom dostatočného a objektívneho objasnenia veci, avšak správny orgán toto jeho právo zamietol bez relevantného odôvodnenia. Ďalej uvádza do pozornosti princíp viazanosti právom, právo byť vypočutý, znovu opakuje porušenie svojich procesných práv, keď konštatoval že „*Obsah a forma vyjadrenia účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania, vlastnoručne podpísaného samotným konateľom spoločnosti – účastníka konania nevzbudzuje žiadne pochybnosti o dostatočnej úrovni porozumenia úradnému jazyku, v ktorom je predmetné vyjadrenie vyhotovené...*“ Opätovne poukazuje, že neustanovením tlmočníka a nenariadením ústneho pojednávania si nemohol účastník konania uplatniť svoje práva garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Účastník konania uvádza, že správne konanie sa viedlo pred správnym orgánom len písomne a jazyku, ktorému účastník konania nerozumie, čím boli porušené jeho práva podľa čl. 34 ods. 2 a čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj procesné práva, prislúchajúce účastníkovi konania z Dohovoru. Podľa názoru účastníka konania mal správny orgán v konaní za preukázané, že účastník konania nerozumie slovenskému jazyku, že sa v ňom nevie vyjadrovať, a je mu potrebné zabezpečiť rovnaké postavenie pred správnym orgánom prostredníctvom tlmočníka a napokon, správny orgán ani nevyzval účastníka konania na vyjadrenie, či rozumie slovenskému jazyku a trvá na ustanovení tlmočníka. Účastník konania opäť uvádza porušenie svojich práv, konkrétne nedodržanie ústavného princípu rovnosti účastníkov. Podľa účastníka konania nie je rozhodujúce, že obsah a forma vyjadrenia účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania, vlastnoručne podpísaného samotným konateľom spoločnosti – účastníka konania, nevzbudzuje pochybnosti o dostatočnej úrovni porozumenia úradného jazyku, v ktorom je predmetné vyjadrenie vyhotovené. Uvedeným postupom mu správny orgán odňal možnosť konať pred správnym orgánom. Účastník konania ďalej uvádza, že správny orgán s poukazom na § 47 ods. 3 Správneho poriadku pochybil, keď v odôvodnení rozhodnutia neuviedol zoznam podkladov pre rozhodnutie. Neuviedol, ktoré konkrétne, aké skutočnosti – podklady použil na rozhodnutie. Tým, že správny orgán neuviedol v odôvodnení rozhodnutia konkrétne, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, ktoré podklady nepoužil na rozhodnutie, resp. nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie, účastník konania považuje tento dôvod na zrušenie rozhodnutia.

Účastník konania sa nedozvedel z rozhodnutia ani iným spôsobom, aké podklady použil správny orgán na rozhodnutie, čo spôsobuje podľa neho nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Účastník konania poukazuje na nedodržanie § 6 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z., keď podľa účastníka konania opatrenie na zákaz textilných výrobkov inšpektori neoznámili ústne kontrolovanú osobu – účastníka konania. Tvrdí, že správny orgán nepristúpil k hodnoteniu dôkazov až po tom, ako mal vykonať všetky úkony s cieľom dodržania všetkých práv účastníka konania na spravodlivý proces. Účastník konania žiada odvolací orgán o odstránenie rozporov vo vyššie uvedených tvrdeniach účastníka konania a tvrdeniach správneho orgánu prvého stupňa. Účastník konania opakuje, že správny orgán odignoroval bez riadneho a presvedčivého odôvodnenia skutočnosť, že účastník konania oznámil správnemu orgánu skutočnosť, že neovláda slovenský jazyk. Účastník konštatuje porušenie svojho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti účastník konania žiada odvolací orgán uvedené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť v plnom rozsahu.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „*Na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; to neplatí pre použité výrobky dodané ako starožitnosti alebo pre výrobky, ktoré sa majú pred použitím opraviť alebo obnoviť, ak o tom dodávateľ preukázateľne informoval osobu, ktorej výrobok dodáva.*“

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa „***predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.***“

Podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa „***na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne musí byť uvedené obchodné meno a sídlo predávajúceho alebo miesto podnikania fyzickej osoby.***“

Podľa § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa „*Predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené... názov a množstvo výrobku alebo druh služby,*“.

K podanému odvolaniu odvolací orgán uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdením účastníka konania, keď tvrdí, že „nebol oboznámený s podkladmi rozhodnutia, nakoľko bol inšpekčný záznam ako hlavný podklad rozhodnutia odovzdaný zamestnancovi účastníka konania a správny orgán sa spoliehal len na vyjadrenie zamestnanca-predavačky, že záznam odovzdá, bez zabezpečenia úkonu“. Odvolací orgán uvádza, že zamestnanec účastníka konania bol s obsahom inšpekčného záznamu oboznámený, pričom samotný zamestnanec ako vysvetlivku do inšpekčného záznamu uviedol, že záznam odovzdá. Účastník konania ako predávajúci bol povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Odvolací orgán má zato, že účastník konania ako predávajúci a zároveň ako zamestnávateľ objektívne zodpovedá za porušenie povinnosti svojich zamestnancov. Uvedený postup potvrdzujú aj rozsudky krajských súdov, vid' napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 2S/209/05 zo dňa 31.01.2007, keď v odôvodnení rozhodnutia súd uvádza: „*Tu sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu, že nebol oboznámený s výsledkami kontrol, pretože tieto boli nesporne doručené príslušným zamestnancom žalobcu v priestoroch prevádzky, teda podľa § 15 Obchodného zákonníka inšpektori, pokiaľ konali s vedúcimi pracovníkmi prevádzky, konali so žalobcom. Nakoniec oznámenie o začatí správneho*

konania bolo doručené žalobcovi priamo do jeho sídla, takže aj v tomto štádiu mal možnosť vyjadriť sa k zisteniam kontrol. Pokiaľ teda **neboli zo strany žalobcu namietané výsledky kontroly**, nič nebránilo žalovanému tento **skutkový stav považovať za dostatočne zistený**.“ Krajský súd v Bratislave v rozsudku č. 2S/20/08 zo dňa 10.06.2009 konštatoval nasledovne: „...kontrolou SOI sa zisťuje skutkový stav vyskytujúci sa na mieste v čase výkonu kontroly a jeho následné zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Pri kontrole je účasť osoby vystupujúcej na strane kontrolovanej osoby nevyhnutná. Aj súd je toho názoru, že pri kontrole uskutočňovanej v takýchto prevádzkach, ako je napr. prevádzka žalobcu, nie je potrebná prítomnosť štatutárneho zástupcu, ale osoby znalejšie pomerov na prevádzke a preto bola aj kontrola správne uskutočnená za prítomnosti vedúceho kontrolovanej prevádzky, prípadne vedúcich jednotlivých oddelení. Tieto osoby teda mali jednoznačne možnosť v závere kontroly uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu pri zisťovaní ktorého boli osobne prítomní a teda mali aj možnosť namietat nesprávnosť zaznamenaného skutkového stavu. Oprávnenia inšpektorov SOI ako aj práva a povinnosti kontrolovaných subjektov vyplývajú zo zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa.“ Čo sa týka námietky účastníka konania o tom, komu predavačka inšpekčný záznam odovzdá, je zo súvislostí zrejmé, že sa ho zaviazala odovzdať konateľovi kontrolovanej právnickej osoby tak, ako je to zaužívané v obdobných prípadoch, pričom v prípade pochybností o odovzdaní inšpekčného záznamu a z toho vzniknutých škôd si môže svoje právo účastník konania uplatňovať voči svojim zamestnancom v pracovnoprávných sporoch, ktoré však nemajú vplyv na predmetné správne konanie. Na základe uvedeného preto neobstojí tvrdenie účastníka konania, že „sa správny orgán spolieha len formálne a bez právnych dôvodov na vyjadrenie predavačky, že záznam odovzdá, bez zabezpečenia, resp. overenia si tohto závažného úkonu pre ďalšie správne konanie.“ Na záver odvolací orgán uvádza, že je ťažko predstavitel'né, že účastník konania po kontrole vykonanej dňa 29.04.2016 nezaregistroval ani ďalšiu následnú kontrolu, keďže zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že inšpektori SOI dňa 07.06.2016 znova navštívili prevádzkareň účastníka konania (dôkaz – spísaný Inšpekčný záznam zo dňa 07.06.2016, podpísaný zamestnancom účastníka konania) s cieľom odovzdania protokolu o skúške č. 161200052. V zmysle § 135a Obchodného zákonníka sú konatelia povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Na základe uvedených skutočností má odvolací orgán za to, že v uvedenom prípade konateľ nevykonával svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, pričom však za z toho vyplývajúce následky objektívne zodpovedá sám konateľ spoločnosti.

V súvislosti so spochybňovaním postupu inšpektorov SOI v časti zisteného porušenia § 10a ods. 1 písm. k) a § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď účastník konania v odvolaní tvrdí, že sa plne stotožňuje s vyjadrením k oznámeniu o začatí správneho konania odvolací orgán uvádza, že sa plne stotožňuje s názorom prvostupňového správneho orgánu, keď ten uviedol, že „z podkladov pre rozhodnutie je rovnako zrejmé, že v čase kontroly nebola spotrebiteľom poskytnutá informácia o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, t. j. zákonom č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a kontrolovaná prevádzkareň nebola v čase kontroly na vhodnom a trvale viditeľnom mieste označená menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne.“ Odvolací orgán dopĺňa, že ak sa uvedené náležitosti neboli v sfére vnímania inšpektorov SOI, ktorí sú na zisťovanie uvedených údajov pripravovaní a školení, tak je len veľmi ťažko očakávať od priemerného spotrebiteľa, že by si uvedené údaje zistil sám.

K poukazu účastníka konania na skutočnosť, že po formálnej stránke je oznámenie o začatí správneho konania nepreskúmatel'né z dôvodu absencie dátumu jeho vydania odvolací orgán uvádza, že z podkladov pre rozhodnutie – konkrétne z Oznámenia o začatí správneho konania, ktoré sa nachádza v spisovom materiáli, a teda ktorým disponuje odvolací orgán, je nepochybné, že Oznámenie o začatí správneho konania je datované dátumom 10.08.2016, doručené bolo dňa

18.08.2016, pričom v odvolaní nechýba poučenie s uvedeným lehoty, v ktorej mohol účastník konania navrhnúť doplnenie dokazovania, pričom uvedené právo aj využil.

Odvolačný orgán nesúhlasí s tvrdením účastníka konania o chýbajúcom riadnom popísaní a určení presných názvov textilných výrobkov, nakoľko skutky, ktoré sú uvedené vo výroku rozhodnutia sú dostatočne charakterizované a špecifikované, a teda nemožno tieto zameniť s inými. Odvolačný orgán taktiež nesúhlasí s tvrdením účastníka konania ohľadne chýbajúceho času vydania dokladu o kúpe. Z dokladu o kúpe č. 1/185 je jednoznačné, že bol vydaný dňa 29.04.2016 o 09:13 hod, pričom je pripojený ako príloha k inšpekčnému záznamu zo dňa 29.04.2016, s ktorého kópiou disponuje aj sám účastník konania. Účastník konania vo svojom odvolaní nepreukázal, s akým iným postihom by mohol byť zameniteľný skutok, ktorý by vyžadoval úplnú špecifikáciu, keďže podľa názoru odvolacieho orgánu je uvedené konanie vo výroku prvostupňového rozhodnutia dostatočne určiteľné a s iným skutkom nezameniteľné. Navyše v uvedenom čase Inšpektorát SOI nevykonal iný, tobôž podobný kontrolný nákup v prevádzkarni účastníka konania, s ktorým by mohol byť uvedený skutok zameniteľný.

K tvrdeniu účastníka konania, že *„správny orgán vypočul svedka predavačku ... bez jeho prítomnosti, pritom jej výpoveď, že „záznam odovzdám“ správny orgán použil ako dôkaz v správnom konaní a aj v samotnom rozhodnutí o uložení pokuty, čím podľa jeho názoru uprel procesné právo účastníka konania klásť svedkom otázky. Účastník konania tvrdí, že nemusí žiadať byť predvolaný k výsluchu svedka, je to jeho právo stanovené zákonom a povinnosťou správneho orgánu je ho upovedomiť o predmetnom úkone tak, aby sa ho mohol zúčastniť. Tým sa podľa účastníka konania vážne zasiahlo do jeho procesných práv, keď správny orgán vyhodnotil tvrdenie „kľúčového svedka, ktorý tvrdil, že: odovzdá záznam“ ako dôkaz o doručení podkladov pre rozhodnutie účastníkovi konania. Odôvodnenie správneho orgánu ohľadne riadneho poučenia o svojich právach v inšpekčnom zázname a písomnom vyhotovení oznámenia o začatí správneho konania považuje účastník konania za vecne nesprávne, ako to vyplýva z vyššie uvedených súvislostí. Účastník konania žiada dôkaz o riadnom poučení o jeho právach. Účastníkovi konania z uvedeného vyplýva záver, že správny orgán z dôvodu odstránenia pochybností mal nariadiť ústne pojednávanie vo veci, ktoré by vnieslo nové skutočnosti pri zisťovaní skutkového stavu a účastníkovi konania by boli poskytnuté všetky možnosti na jeho obhajobu.“* odvolačný orgán uvádza, že zo strany správneho orgánu nedošlo k uvedeným porušeniam procesných práv účastníka konania a v tejto súvislosti poukazuje na zásadu jednotnosti, v zmysle ktorej mohol účastník konania podávať vyjadrenia, návrhy, námietky a navrhovať a predkladať dôkazy na podporu svojich tvrdení počas celého správneho konania, čo účastník konania aj využil. Účastníkovi konania bola daná možnosť vyjadriť sa k dôvodom konania popísaným v oznámení o začatí správneho konania v súlade s § 32 ods. 2 Správneho poriadku, čo vyplýva už zo samotného poučenia, ktoré je súčasťou tohto oznámenia. Podľa cit. ustanovenia zákona *„Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“* Účastník konania však nepredložil jediný dôkaz, resp. neuviedol také skutočnosti, ktoré by mali vplyv na prehodnotenie porušenia zákona. Účastník konania taktiež po celý čas konania nepožiadala správny orgán napr. o zaslanie kópie inšpekčného záznamu, resp. podkladov pre rozhodnutie, pričom zo spisového materiálu vyplýva skutočnosť, že účastník konania napáda len procesnoprávne postupy s cieľom zrušenia rozhodnutia bez aktívnej snahy o súčinnosť. V prípade, ak mal účastník konania v priebehu konania záujem reálne oboznámiť sa s jednotlivými podkladmi, mohol využiť napr. svoje právo na nazretia do spisu podľa ust. § 23 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého *„Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.“*, pričom účastník konania svoje právo do vydania rozhodnutia nevyužil.

Účastník konania uvádza, že správny orgán nenariadil pred vydaním rozhodnutia ústne pojednávanie, čím mu znemožnil uplatnenie jeho základného práva na spravodlivý proces. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého *správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon*. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa musí uskutočniť len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo správny orgán ústne pojednávanie nariadi. Na konanie o správnom delikte účastníka konania sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správnemu orgánu neukladá a subsidiárne správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť len ak to vyžaduje povaha veci. Posúdenie vhodnosti resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správnemu orgánu a to len vtedy pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Odvolací orgán má za to, že postup ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko zvolením administratívnej formy konania správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Odvolací orgán zároveň dodáva, že vykonanie pojednávania pred správnym orgánom predstavuje ďalšie dodatočné náklady a správny orgán finančne zaťažuje, pričom jeho nariadenie v prípadoch, kedy vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci nie je nevyhnutné, by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci*. Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného ale aj z časového hľadiska a odvolací orgán považuje za neefektívne nariadovať ústne pojednávanie vtedy, keď ústne pojednávanie už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je preto legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania. Odvolací orgán v súvislosti s konštatovaním o porušení procesného práva vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia k spôsobu jeho zistenia a nasledujúc uvádza, že vo Vyjadrení k Oznámeniu o začatí správneho konania žiadosť o nariadenie ústneho konania účastníka konania nenavrhol, ale rovno žiadal len o zastavenie správneho konania v celom rozsahu. Odvolací orgán na druhej strane zvažil, či by nariadenie ústneho pojednávania bolo bývalo prispelo k objasneniu veci. Podľa názoru odvolacieho orgánu by však ani nariadenie ústneho pojednávania nezmenilo skutkový stav zistený v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI, v priebehu ktorej inšpektori SOI zistili vo výroku tohto rozhodnutia uvedené porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa, a za ktorý účastník konania zodpovedá objektívne. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Sžo/262/2015 zo dňa 01.12.2016, keď „...*správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúmanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. Naviac, žalobca mal možnosť navrhnúť a dožadovať sa o. i. aj ústneho pojednávania, čo však nespravil...*“. Odvolací orgán má za to, že účastník konania mal možnosť navrhnúť dôkazy, či inak hájiť svoje práva. Účastník konania v reakcii na Oznámenie o začatí správneho konania zaslal svoje Vyjadrenie k Oznámeniu o začatí správneho konania. Správny orgán sa vysporiadal s obsahom vyjadrenia v odôvodnení svojho rozhodnutia a po preskúmaní odvolací orgán konštatuje, že sa správny orgán s uvedeným Vyjadrením k Oznámeniu o začatí správneho konania vysporiadal dostatočne. Uvedené **kontrolné zistenia z Inšpekčného záznamu účastník konania** vo svojom Vyjadrení k Oznámeniu o začatí správneho konania **nijakým spôsobom nespochybnil**.

V odvolaní účastník konania uviedol, že „*nariadenie ústneho pojednávania vo veci by vnieslo nové skutočnosti pri zisťovaní skutkového stavu a účastníkovi konania by boli poskytnuté všetky možnosti na jeho obhajobu*“. Účastník konania na jednej strane neozrejmil, aké nové skutočnosti by sa mohli objaviť počas požadovaného ústneho konania, ktoré sa doteraz neobjavili, na druhej strane odvolací orgán nevzhlíada k pochybnostiam, ktoré by mohli ústnym konaním odstránené, keďže žiadne pochybnosti zo zisteného stavu veci a z predloženého spisového materiálu odvolací orgán nenachádza. Odvolací orgán má za to, že aj na základe vyššie zmienenej jednotnosti konania mal účastník konania poskytnuté všetky možnosti na svoju obhajobu.

Pokiaľ ide o poukázanie účastníka konania na potrebu ústneho pojednania veci s odkazom na nálezh Ústavného súdu SR č. 231/2010 a tvrdenie účastníka konania, že „*že v každom správnom konaní o správnom delikte, ktoré má splňať požiadavky Dohovoru je potrebné vykonať ústne pojednávania pred správnym orgánom prvého stupňa, najmä keď sa účastník konania pojednávania nevzdal, naopak vyvíjal dostatočnú súčinnosť pri správnom konaní za účelom dostatočného a objektívneho objasnenia veci, avšak správny orgán toto jeho právo zamietol bez relevantného odôvodnenia*“, odvolací orgán poukazuje na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 134/2014-19, kde „*podľa názoru ústavného súdu v danom prípade neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred radou (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán, akým bola v tomto konkrétnom prípade rada ako orgán výkonnej moci štátu, totiž nespĺňal a nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Verejný prerokovanie trestného obvinenia, resp. uskutočnenie ústneho pojednávania pred takýmto orgánom, preto nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý zaručuje takéto prerokovanie pred nestranným a nezávislým súdom (argumetum a simili PL. ÚS 12/97)*“.

Účastník konania v odvolaní namieta, že si správny orgán nesplnil svoju zákonnú povinnosť viesť konanie za prítomnosti tlmočníka, keďže účastník konania dostatočne a v celom rozsahu rozumie iba vietnamskému jazyku. V tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 157/2011 – 17 podľa ktorého „*Podstatou a zmyslom čl. 47 ods. 4 Ústavy SR je zabezpečiť každému účastníkovi konania pred súdom, iným štátnym orgánom alebo orgánom verejnej moci tlmočenie do jazyka, v ktorom sa vedie konanie z akéhokoľvek jazyka. Oprávnená osoba tak môže v konaní pred súdom, iným štátnym orgánom alebo orgánom verejnej správy komunikovať v ktoromkoľvek jazyku, ktorý je rozdielny od jazyka, v ktorom sa konanie vedie. V zmysle tohto článku Ústavy SR sa každému (teda aj cudzincovi), kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, zaručuje právo na tlmočníka. Právo na poskytnutie tlmočníka je však podmienené vyhlásením účastníka konania, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie. (I. ÚS 38/96, III. ÚS 39/01)*“ Je potrebné uviesť, že vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania uviedol účastník konania, že dobre a zrozumiteľne nerozumie slovenskému jazyku, aj napriek skutočnosti, že v správnom konaní komunikoval v slovenskom jazyku, pričom text bol z hľadiska obsahu logický, vnútorne nerozporný a po pravopisnej stránke bol vo všeobecnosti bezchybný. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že účastník konania rozumie jazyku, v ktorom sa vedie konanie. Na dôvažok, odvolací orgán si dovoľuje poukázať tiež na to, že účastník konania vykonáva na území Slovenskej republiky podnikateľskú činnosť už od 31.08.2007 a taktiež na skutočnosť, že odvolanie podané priamo účastníkom konania, a teda nie prostredníctvom zástupcu (jeho ustanovenie by bolo nepochybne nevyhnutné pokiaľ by účastník konania slovenskému jazyku skutočne nerozumel slovom ani písmom) bolo napísané v slovenskom jazyku s plným porozumením správnych deliktov, za ktoré je zo strany SOI sankcionovaný, z čoho možno usudzovať, že jeho námietka je účelová. Vyhlásenie účastníka konania, že nie je rozhodujúce, čo konateľ spoločnosti – účastník konania podpisuje, považuje odvolací orgán za ničím neodôvodnené a právne irelevantné.

Odvolací orgán sa ďalej nestotožňuje ani s tvrdením účastníka konania „o pochybení v odôvodnení rozhodnutia, keď správny orgán neuviedol v odôvodnení rozhodnutia konkrétny

zoznam podkladov pre rozhodnutie.“ Z odôvodnenia Rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola vykonaná inšpektormi SOI zo dňa 29.04.2016, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí Inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Odvolací orgán považuje ďalej za potrebné uviesť, že podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku „*V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré **skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie**, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*“ Cit. ustanovenie teda nestanovuje správne orgánu povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia podklady vo forme ich zoznamu (podľa názvu). Relevantné je uviesť skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom spisovom materiály, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu, následne začatie správneho konania dňa 10.08.2016, vyjadrenie účastníka konania k začatiu konania zo dňa 19.08.2016. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom. Odvolací orgán opätovne pripomína, že prípad, ak mal účastník konania v priebehu konania záujem oboznámiť sa s jednotlivými podkladmi, mohol využiť svoje právo na nazretia do spisu podľa ust. § 23 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého „*Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.*“, pričom účastník konania svoje právo do vydania rozhodnutia nevyužil.

Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že tvrdenia účastníka konania uvádzané v odvolaní sú účelové s cieľom zbaviť sa objektívnej zodpovednosti za preukázané porušenie zákona. Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi a z dôvodu spoľahlivo zisteného skutkového stavu a tiež v záujme úspornosti nebolo potrebné ústne pojednávanie nariadiť. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania v žiadnom prípade neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Čo sa týka výšky uloženej pokuty, podľa názoru odvolacieho orgánu je výška uloženej pokuty primeraná zisteným nedostatkom. Z ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva **obligatórna povinnosť** orgánu dozoru v prípade zistenia porušenia povinnosti **uložiť sankciu**. Správny orgán bol preto nútený uložiť účastníkovi konania tomu zodpovedajúci postih. Zároveň odvolací orgán ďalej poukazuje aj na požiadavku podľa § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého *správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely*. Preto odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by táto nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia,

a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Ako už bolo uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, účastník konania nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. zodpovedá bez ohľadu na zavinenie, z toho dôvodu nebolo možné prihliadnuť na pohnútky účastníka konania. Správny orgán vzal do úvahy, že skutok bol spáchaný účastníkom konania po prvýkrát, keď podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa o výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý uloží dodávateľovi za (prvé) porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, pričom za opakované porušenie (recidívu) počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 1, § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Odvolací orgán prihliadol v zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti vzhľadom na porušenie povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti vzhľadom na porušenie zákazu ponuky a predaja 2 druhov textilných výrobkov určených pre deti, nezodpovedajúcich požiadavkám na bezpečnosť, vzhľadom na neposkytnutie informácie spotrebiteľovi o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov), vzhľadom na neoznačenie prevádzkarne menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne, ako aj vzhľadom na nesplnenie povinnosti predávajúceho vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na následky zisteného protiprávneho konania, spočívajúce v znížení rozsahu práv spotrebiteľa v dôsledku nedodržania povinnosti účastníka konania ponúkať na predaj len bezpečný výrobok a potencionálne nebezpečenstvo ujmy na zdraví, ktoré spotrebiteľovi hrozilo pri použití predmetných nebezpečných výrobkov, nakoľko výrobky nespĺňajú požiadavky na bezpečnosť a predstavujú závažné riziko. Správny orgán zároveň vzal do úvahy skutočnosť, že išlo o výrobky určené pre zvlášť ohrozenú skupinu spotrebiteľov, a to deti, u ktorých je zvýšené riziko ohrozenia bezpečnosti a zdravia.

V zmysle zákona musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o zákonom taxatívne vymedzených skutočnostiach, vrátane jasnej a zrozumiteľnej informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v zmysle osobitného predpisu, ktorým je zákon o alternatívnom riešení sporov. Konaním účastníka konania došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k rozsahu informovania spotrebiteľov pred uzatvorením zmluvy. Účelom a zmyslom poskytnutia tejto informácie je oboznámiť spotrebiteľa o možnom postupe v prípade sporu s predávajúcim a to obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý

bude vykonávať nezávislé, nestranné, transparentné, účinné, rýchle a spravodlivé postupy riešenia spotrebiteľských sporov.

Spotrebiteľovi z citovaných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa rovnako vyplýva právo byť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne informovaný o osobe, na ktorú sa v prípade potreby môže spotrebiteľ obrátiť. Vyššie uvedeným konaním účastníka konania bolo porušené právo spotrebiteľa na informácie v zmysle § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pri určení výšky pokuty bola zohľadnená aj dôležitosť uvádzania všetkých zákonom stanovených náležitostí v doklade o kúpe výrobku, keďže tento doklad má nesporný význam pri uplatnení práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady konkrétneho výrobku, pričom jeho neúplnosť (v danom prípade absencia údajov o adrese prevádzkarne a názve odpredaných výrobkov) môže sťažiť, ba dokonca aj zmariť spotrebiteľovi prípadné budúce uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady výrobkov. Doklad o kúpe výrobku totiž predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazov o právnych vzťahoch medzi predávajúcim a spotrebiteľom (kupujúcim), ktoré vyplývajú z prevažne anonymne uzatváraných kúpnych zmlúv. Neuvedením názvu výrobku na vydanom doklade o kúpe nie je spotrebiteľovi zrejmé, čo bolo skutočne predmetom kúpy. Pre určenie názvu výrobku je pritom rozhodujúce pomenovanie výrobku, ktoré ho jednoznačne odlišuje a umožňuje ho identifikovať aj pri prípadnej reklamacii výrobku.

Správny orgán pri rozhodovaní vo veci vzal do úvahy tiež skutočnosť, že účel sledovaný zákonom, vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na informácie a na ochranu svojich ekonomických záujmov vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Odvolačný orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku bolo prvostupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02370816.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0024/99/2017**

Dňa : **20.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Jozef Chochoľák ml. - XOXO**, s miestom podnikania: Námestie slobody 14, 066 01 Humenné, IČO: 44 560 842, kontrola vykonaná dňa 09.08.2016 v prevádzkarni Kaviareň Jazz Cafe, Námestie slobody 14/27, Humenné, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0301/07/2016, zo dňa 24.11.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **400,- EUR, slovom: štyristo eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a) a § 10a ods. 1 písm. k) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0301/07/2016, zo dňa 24.11.2016 **potvrzuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Jozef Chochoľák ml. - XOXO – peňažnú pokutu vo výške 400,- €, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) a § 10a ods. 1 písm. k) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 09.08.2016 v prevádzkarni účastníka konania Kaviareň Jazz Cafe, Námestie slobody 14/27, Humenné zistené, že tento porušil povinnosť predávajúceho predávať výrobky v správnej miere a povinnosť oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo predávať výrobky v správnej miere; oznámiť pred uzavretím zmluvy, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa

na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom; čo účastník konania porušil.

Dňa 09.08.2016 v prevádzkarni Kaviareň Jazz Cafe, Námestie slobody 14/27, Humenné vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť predávajúceho predávať výrobky v správnej miere, pretože v kontrolnom nákupe v celkovej správnej hodnote 3,91 EUR, účtovanom v celkovej hodnote 4,20 EUR, nebola dodržaná správna miera u odpredaného nápoja 2x Becherovka 38% á 1,30 EUR/40 ml, v jednom prípade o 6 ml a v druhom prípade o 4 ml po zohľadnení tolerancie, čím vznikol rozdiel v hodnote 0,29 EUR v neprospech spotrebiteľa. Ďalej bolo inšpektormi SOI zistené porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 391/2015 Z. z.“).

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá v plnom rozsahu.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že správny orgán pri rozhodovaní o uložení pokuty a jej výške nesprávne vyhodnotil okolnosti prípadu, keď nevzal do úvahy skutočnosť, že išlo o nezavinené konanie účastníka konania, nakoľko sa tohto konania dopustila osoba zamestnaná na dohodu o brigádnickej práci študentov, s ktorou účastník konania následne ukončil pracovný pomer. Zároveň účastník konania uvádza, že nedostatok vytknutý pri kontrole, ktorý spočíval v opomenutí informovania spotrebiteľov o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov odstránil bezodkladne po tom, čo mu bol tento nedostatok zistený a vytknutý. V súvislosti s uvedenou skutočnosťou účastník konania poznamenáva, že o povinnosti informovať spotrebiteľov o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov nemal žiadnu vedomosť. Ďalej uviedol, že správny orgán by mal zohľadňovať najmä intenzitu a závažnosť porušenej povinnosti a aj to, či bol odstránený zistený nedostatok. Podľa vyjadrenia účastníka konania správny orgán vyššie uvedené skutočnosti nezohľadnil. Účastník konania zdôraznil, že rozhodnutie správneho orgánu sa opiera o nedostatočne zistený skutkový stav a o nedostatočné odôvodnenie ohľadom výšky uloženej pokuty. Vzhľadom k vyššie uvedenému žiada odvolací orgán o zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a o vrátenie veci prvostupňovému orgánu na nové konanie a rozhodnutie.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa **„predávajúci je povinný predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo v správnom množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov“**.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa **„predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“**

Odvolací orgán preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že účastník konania v podanom odvolaní nevyvrátil skutkový stav. Pre správny orgán je rozhodujúce porušenie zákonnej povinnosti, ktoré bolo spoľahlivo zistené vykonanou

kontrolou SOI zo dňa 09.08.2016. Pri postihovaní účastníka konania správny orgán postupoval na základe zákona o ochrane spotrebiteľa. Zo zaznamenaného skutkového stavu z času kontroly vyplýva porušenie povinnosti predávajúceho predávať výrobky v správnej miere. Nedodržaním deklarovanej miery u odpredávaného výrobku zo strany predávajúceho, došlo k predraženiu nákupu spotrebiteľa o sumu 0,29 €. Poškodenie spotrebiteľa o 0,29 € je natoľko vážne, že správny orgán nemôže prehodnotiť zistený skutkový stav. K námietkam účastníka konania, že išlo o nezavinené konanie účastníka konania, ktorého sa dopustila osoba zamestnaná na dohodu o brigádnickej práci študentov správny orgán uvádza, že predávajúci za zistené porušenie zákona nesie **objektívnu zodpovednosť**, pričom zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Zamestnanec účastníka konania v súvislosti s plnením povinností bol povinný na prevádzke zachovávať všetky predpisy, ktoré sa vzťahujú k výkonu jeho zamestnania. Konanie účastníka konania ako fyzickej osoby - podnikateľa spadá pod kategóriu: správne delikty právnických osôb a fyzických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že ako už bolo uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, účastník konania nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. **zodpovedá bez ohľadu na zavinenie**.

Zo zaznamenaného skutkového stavu z času kontroly zároveň vyplýva porušenie povinnosti predávajúceho informovať spotrebiteľa jasným a zrozumiteľným spôsobom o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov. Čo sa týka argumentu účastníka konania o bezodkladnom odstránení predmetného zisteného nedostatku, uvedené odvolací orgán vníma pozitívne, avšak táto skutočnosť na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko v súlade s § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení neskorších predpisov je *kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie. Prijatie príslušných opatrení je povinnosťou účastníka konania vyplývajúcou mu priamo zo zákona, a teda taktiež nie je skutočnosťou, ktorá by ho zbavovala zodpovednosti za zistené porušenie zákona.* Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Preto nemožno brať ohľad na túto skutočnosť pri určovaní výšky pokuty.

Pre posúdenie výšky pokuty je rozhodujúce, že došlo k porušeniu povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Rozhodujúcim pre posúdenie daného prípadu je skutkový stav zistený v čase kontroly, z ktorého nepochybne vyplýva, že uvedené povinnosti stanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa boli účastníkom konania porušené.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za preukázanú. V odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400,- EUR, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000,- EUR.

Pri určení výšky pokuty prihliadol správny orgán v súlade s § 24 ods. 5 citovaného zákona na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že neumožnením spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť miery odpredávaných výrobkov došlo k porušeniu ekonomických záujmov spotrebiteľa. Informácia o deklarovanej miere patrí medzi základné povinnosti

predávajúceho, ktoré musí vždy dodržať, vzhľadom na to, že nedodržanie povinnosti môže mať pre spotrebiteľa ekonomické dôsledky. V danom prípade došlo k riziku ujmy na majetku spotrebiteľa prípadným nedodržaním deklarovanej miery u predmetného výrobku, a teda k ohrozeniu práv na ochranu svojich ekonomických záujmov.

Pri určovaní výšky pokuty bral správny orgán do úvahy aj to, že následkom absencie informácie ohľadne možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v určitých prípadoch došlo k porušeniu práva spotrebiteľa na informácie. Cieľom zákona č. 391/2015 Z. z. je vytvorenie novej možnosti pre spotrebiteľov riešiť svoj spor s predávajúcim rýchlo, efektívne, menej formálne a predovšetkým bezplatne, resp. len s minimálnymi nákladmi. Ide o dosiahnutie zmierlivého riešenia, resp. dohody medzi spotrebiteľom a predávajúcim o vyriešení sporu, ktorá sa po súhlase oboch strán s jej znením stáva záväzným právnym podkladom. Práve pre tieto dôvody kladie aj odvolací orgán dôraz na to, aby spotrebiteľ bol o tejto možnosti riadne informovaný pred uzavretím zmluvy v zmysle § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty teda zároveň prihliadol na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Z hľadiska posudzovania miery zavinenia za zistené protiprávne konanie správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Keďže v čase kontroly inšpektormi SOI boli preukázateľne zistené nedostatky a porušenie povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán je toho názoru, že uloženie pokuty bolo plne v súlade s danou právnou úpravou.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 03010716.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo :SK/0366/99/2016

Dňa : 26.04.2017

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Ing. Miloslav Juřena TOPEX**, miesto podnikania 92203 Vrbové, Námestie Slobody 506, IČO: 33497265, kontrola vykonaná dňa 26.01.2016 v prevádzkarni Obuv Topex, Nám. Slobody 506, Vrbové proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0033/02/2016, zo dňa 06.05.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **300 EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie § 11 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti **m e n í** tak, že:

znenie:

„pre porušenie povinnosti predávajúceho pri predaji informovať spotrebiteľa o spôsobe použitia výrobkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,...“

nahrádza znením:

„pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o spôsobe použitia v zmysle § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,...“

Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Ing. Miloslav Juřena TOPEX - peňažnú pokutu vo výške 300 EUR, pre porušenie povinnosti podľa § 11 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0033/02/2016 zo dňa 06.05.2016, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na jeho zmenu, nakoľko porušenie povinnosti účastníka konania zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o spôsobe použitia prvostupňový orgán nesprávne subsumoval pod § 11 ods. 1, pričom správne má byť skutkový stav subsumovaný pod § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Skutkový stav vo vzťahu k danému porušeniu bol uvedený správne. Uvedená oprava nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia, nie je dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo zabezpečiť aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o spôsobe použitia a údržby; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo dňa 26.01.2016 na prevádzke: Obuv Topex, Nám.Slobody 506, Vrbové zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa porušil povinnosť zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o spôsobe použitia. Uvedeného konania sa účastník konania ako predávajúci dopustil pri 9 druhoch výrobkov v celkovej hodnote 966,80 €, konkrétne pri:

- 4 pároch Detských topánok zn. WINK, ART.NO FZ5157-1 á 18,50€;
- 6 pároch Detské topánky zn. WINK, ART. NO FZ5157-3 á 18,50 €;
- 3 pároch Detské topánky zn. WINK, ART. NO FZ5157-4 á 18,50 €;
- 6 pároch Detské topánky zn. WINK, ART- NO FE4817-1 á 16,80 €;
- 5 pároch Detské topánky zn. WINK, ART. NO FE4817-3 á 16,80 €;
- 10 pároch Detské topánky zn. WINK, ART. NO FZ5160-1 á 18,50 €;
- 5 pároch Detské topánky zn. WINK, ART. NO JJ5102-1 á 19,50 €;
- 9 pároch Detské topánky zn. WINK, ART. NO JJ5102-1 á 18,80 €;
- 2 pároch Dámske topánky zn. JENNY, 22-63141 á 44,90 €

Uvedeným konaním účastníka konania došlo k porušeniu **§ 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa**.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa „Predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.“, pričom osobitným predpisom je v tomto prípade Vyhláška MH SR č. 84/2008 Z.z o označovaní materiálov použitých v hlavných častiach obuvi.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že neinformovanie zákazníka o účele použitia obuvi pri predaji tovaru bolo prejavom ojedinelého a individuálneho ľudského zlyhania. Navyše, jednalo sa o neštandardnú a výnimočnú situáciu, ktorá je v rozpore so štandardným postupom predajne, ako aj s internými smernicami predajne. Na preukázanie vyššie uvedeného tvrdenia navrhuje vykonať dokazovanie výsluchom svedka – pravidelného zákazníka p. F. J., s trvalým pobytom

Účastník konania ďalej uvádza, že vzhľadom na celkový počet predávaných výrobkov označenie použitia absentovalo len pri nepatrnom množstve tovaru (obuvi) a zákazník je podľa štandardov predajne informovaný o účele použitia obuvi ústne aj pri samotnej kúpe, navrhuje, aby správny orgán pri rozhodovaní zoberal do úvahy skutočnosť, že miera ohrozenia spotrebiteľa bola v tomto prípade extrémne nízka.

Zároveň účastník konania zdôraznil, že nedostatky vytknuté v inšpekčnom zázname boli odstránené už počas kontroly. Vzhľadom na túto skutočnosť účastník konania navrhuje zastaviť správne konanie podľa § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku, nakoľko odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu, keďže došlo k odstráneniu nedostatkov zistených počas kontroly tým, že na výrobky boli nalepené štítky informujúce spotrebiteľa o účele použitia obuvi.

Účastník z vyššie uvedených dôvodov navrhuje zastaviť správne konanie, alternatívne vzhľadom na nízku mieru ohrozenia spotrebiteľa a potrebu uplatnenia zásady proporcionality správneho trestania rozhodol na spodnej hranici sankcie.

Odvolačný orgán uvádza, že podľa zákona o ochrane spotrebiteľa má predávajúci zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o spôsobe použitia. Účastník konania však ponúkal v čase kontroly na predaj 9 druhov výrobkov, ktoré neboli zreteľne označené údajom o spôsobe použitia a tým prišlo k porušeniu zákona. Zo znenia porušených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že účastník konania ako predávajúci bol povinný zabezpečiť označenie ním ponúkaných výrobkov predpísanými údajmi. Bolo jeho povinnosťou prijať s ohľadom na charakter a možnosti prevádzky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť riadne označenie výrobkov, tak ako to požadujú príslušné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Predávajúci musí spĺňať všetky podmienky podnikania, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov.

K návrhu účastníka, týkajúceho sa vykonania výsluchu svedka, odvolací orgán uvádza, že danom prípade Správny poriadok obligatórne neukladá správne orgánu povinnosť predvolať svedkov. Posúdenie vhodnosti resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania alebo správne orgánu a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Podľa § 21 Správneho poriadku „*správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.*“ Odvolací orgán nevidí potrebu nariaďovať výsluch svedkov nakoľko sa domnieva, že v uvedenom prípade by nesplnilo svoj účel, keďže z povahy prešetrovaného prípadu (administratívny charakter konania) vyplýva porušenie zákonnej povinnosti. V zmysle § 34 ods. 4 Správneho poriadku určenie rozsahu a spôsobu dohľadania, pripustenia a vykonania dôkazov je výsadou správneho orgánu. Rozhodujúca nie je kvantita dôkazov preukazujúcich protiprávne konanie, ale ich zhromaždenie v nevyhnutne potrebnom rozsahu tak, aby bolo porušenie zákona dostatočne preukázané. Rovnako je legitímne brať do úvahy požiadavku hospodárnosti a efektivity konania tak, aby konanie prebiehalo čo najrýchlejšie s čo najmenšími nákladmi.

Zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, teda bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti (ojedinelé a individuálne zlyhanie ľudského faktora), ktoré daný výsledok (porušenie zákona) spôsobili. Pre posúdenie danej veci je právne relevantné to, že k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany účastníka konania došlo, bez zohľadnenia ďalších skutočností. To, že zo strany účastníka došlo k okamžitému odstráneniu protiprávneho stavu, je hodnotené pozitívne, avšak ani táto skutočnosť nezakladá dôvod, ktorý by účastníka konania zbavoval jeho objektívnej zodpovednosti za spoľahlivo zistené protiprávne konanie. Odvolací orgán dáva do pozornosti § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu, podľa ktorého kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Odstránenie zistených nedostatkov bolo povinnosťou účastníka, a teda išlo výlučne o splnenie si povinnosti.

K výške pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí inšpektorátu SOI. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam a je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Odvolací orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty pokladá odvolací orgán za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Odvolačný orgán trvá na svojich zisteniach. Za zistený nedostatok zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona za porušenie povinnosti ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 66 400 EUR.

Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy to, že účastník konania nezabezpečil aby predávané výrobky boli označené informáciou o spôsobe, účele použitia. Spôsob, resp. účel použitia je dôležitý údaj a poskytuje spotrebiteľovi lepšiu orientáciu a prehľad pri výbere z viacerých predávaných výrobkov. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že predávajúci, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov alebo poskytovania služieb. Za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-00330216.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0722/99/2016**

Dňa : **24.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Eva Obtulovičová** - miesto podnikania: Medvedzie, Hríbiky 185, 027 44 Tvrdošín, IČO: 46 690 425, kontrola vykonaná dňa 07.09.2016 v prevádzkarni Detský textil Tínedžerka, Trojičné námestie 191, Tvrdošín, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0298/05/2016, zo dňa 09.11.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **200,00 EUR, slovom: dvesto eur**, pre porušenie § 16 ods. 1 písm. b) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0298/05/2016, zo dňa 09.11.2016 **potvrďuje.**

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Eva Obtulovičová – peňažnú pokutu vo výške 200,- €, pre porušenie ustanovenia § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 07.09.2016 v prevádzkarni účastníka konania zistené, že tento porušil povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku s uvedením zákonom stanovených náležitostí.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

V zmysle § 47 ods. 6 správneho poriadku týmto odvolací orgán opravuje zrejmu nesprávnosť, ktorá vznikla pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Uvedené pochybenie spočíva v tom, že vo výroku napadnutého rozhodnutia na strane č.1, a tiež v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na strane č. 3 v treťom odseku prvostupňový orgán nesprávne uviedol priezvisko účastníka konania: Eva Obtulovičová, pričom z ostatných listinných dôkazov je zřejmé a nepochybné, že správne sa má uvádzať meno účastníka konania ako Eva Obtulovičová. Uvedená oprava nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku s uvedením zákonom taxatívne stanovených náležitostí; čo porušil.

Dňa 07.09.2016 v prevádzkarni Detský textil Tinedžerka, Trojičné námestie 191, Tvrdošín vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie § 16 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že ku kontrolnému nákupu, ktorý bol účtovaný v celkovej hodnote 9,00 EUR, ktorý pozostával z výrobku *Iks Tričko dlhý rukáv*, bol zo strany predávajúceho vydaný doklad o kúpe výrobku, v ktorom nebola uvedená adresa prevádzkarne.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že obsahom celého rozhodnutia č. K/0298/05/2016 je neuvedenie prevádzkarne na doklad o kúpe výrobku, ktorý musí predávajúci vydať spotrebiteľovi, a že sa tiež vedie obdobné konanie pod č. K/0299/05/2016. Podľa názoru účastníka konania neuvedenie názvu prevádzkarne na doklade nemá automaticky znaky priestupku. Účastník konania ihneď po uložení záväzného pokynu požiadal o vyjadrenie Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo. Daňový úrad odpovedal, že v doklade z elektronickej registračnej pokladnice uvedenie prevádzkarne nie je za daných podmienok povinné. Účastník uvádza, že z dôvodu stretu dvoch vyjadrení správnych orgánov považuje za nesankcionovateľnú. Taktiež správny orgán neuviedol, akým spôsobom sa stane ujma spotrebiteľovi neuvedením prevádzkarne. Podľa názoru účastníka sa spotrebiteľovi nestala žiadna ujma na právach, pretože prevádzkareň bola označená iným spôsobom. Uvedený nedostatok bol pravdepodobne zapríčinený odlišnou interpretáciou, čo má alebo nemá doklad obsahovať, ale absencia adresy prevádzkarne nemá žiadny reálny dopad na ochranu spotrebiteľa. Ďalej sa účastník konania zaoberá trestnoprávnym charakterom správneho rozhodnutia, za ktoré má byť subjekt potrestaný. Ide o konkretizáciu skutku z dôvodu vylúčenia prekážky litispedencie, dvojitého postihu za rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky rozhodnutej veci, pre určenie rozsahu dokazovania. Určenie výšky pokuty je síce vecou voľného uváženia, ale to neznamená, že môže byť uložená pokuta v ľubovoľnej výške. Účastníkovi konania chýba úvaha prvostupňového správneho orgánu najmä z pohľadu, či určená výška nie je voči účastníkovi konania likvidačná. Účastník považuje uloženie sankcie za jeden skutok vo výške 450,- Eur za likvidačnú. Účastník konania považuje rozhodnutie prvostupňového orgánu za nedostatočne odôvodnené s ohľadom na výšku pokuty, nepreskúmateľné, nezlučiteľné so zásadou spravodlivosti konania a za nezákonné. Z dôvodu neopodstatnenosti, nepreskúmateľnosti a zmätočnosti rozhodnutia účastník konania žiada odvolací orgán, aby rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

V prvom rade odvolací orgán poznamenáva, že voči účastníkovi konania sa vedú dve konania pod č. **P/0298/05/2016** a č. **K/0299/05/2016**, a teda nie pod číslami K/0298/05/2016 a K/0299/05/2016. Dané konanie sa vedie samostatne pod č. **P/0298/05/2016**, a nie pod číslom K/0298/05/2016 z dôvodu, že konanie účastníka konania naplnilo znaky viacerých správnych deliktov upravených v dvoch osobitných právnych predpisoch, pričom každý z daných osobitných predpisov má vlastný mechanizmus ukladania sankcií za predmetné porušenia, a teda sa postupuje podľa rozdielnych právnych režimov.

K námietkam, ohľadne účastníkom konania tvrdených odlišných interpretácií, odvolací orgán uvádza, že prvá kontrola správneho orgánu bola dňa 13.07.2016, kedy účastník konania bol upozornený na nedostatok. Dňa 15.07.2016 reagoval účastník konania na zistené nedostatky. Správny orgán reagoval na názory vyjadrené účastníkom konania dňa 05.08.2016 zaslaním listu, pričom mu vysvetlil celú situáciu a ukázal rozdiely medzi dokladom o kúpe výrobkov v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a medzi dokladom z elektronickej registračnej pokladnice vydaným podľa zákona č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej

registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o používaní ERP“). Taktiež mu vysvetlil právomoc orgánu na ochranu spotrebiteľa a právomoc daňových úradov, ktoré odvádzajú daň z pridanej hodnoty a ostatné dane do štátneho rozpočtu. Až následne bola vykonaná druhá kontrola dňa 07.09.2016, takmer s dvojmesačným odstupom, pričom vytykaný nedostatok naďalej pretrvával. Účastník konania už v čase druhej kontroly mal stanovisko Inšpektorátu SOI v Žiline, vedel aký je rozdiel medzi dokladom o kúpe a blokom z elektronickej registračnej pokladnice a tiež bol poučený, že ak chce používať blok z elektronickej registračnej pokladnice ako doklad o kúpe výrobkov, musí takýto doklad vyhovovať nielen zákonu o používaní ERP, ale aj zákonu o ochrane spotrebiteľa. Z toho dôvodu odvolací orgán nesúhlasí s tvrdením účastníka konania o protichodných vyjadreniach správnych orgánov a v zmysle vyššie spomenutých skutočností ho považuje za nelogické. Na dôvažok, účastník konania sa po celý čas odvolával na vyjadrenie Daňového úradu Žilina – pobočka Námestovo, pričom Inšpektorát SOI v Žiline mu jasne a zrozumiteľne opísal právnu situáciu a spôsob jeho nasledujúceho konania, aby účastníka konania uchránil pred porušením povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom však účastník konania žiadne konkrétne vyjadrenie od daného daňového úradu Inšpektorátu SOI v Žiline nepredložil. Na jednej strane účastník konania aktívne komunikoval s inšpektorátom, avšak na druhej strane inšpektorátu neposkytol požadovanú súčinnosť. Účastník konania nemá právo si sám vykladať, ktoré práva môže, a ktoré práva nemusí dodržiavať, a to najmä v situácii, ak takéto vyjadrenie obdrží od kompetentného orgánu.

V druhom rade odvolací orgán uvádza k námietkam týkajúcich sa priestupkov, že účastník konania nie je postihovaný za spáchanie priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ale je postihovaný za porušenie povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán taktiež neskúmal priamu ujmu vzniknutú spotrebiteľovi, keďže podľa zákona o ochrane spotrebiteľa je účastník konania nositeľom objektívnej zodpovednosti za porušenie povinností predávajúceho bez ohľadu na subjektívne zavinenie a kauzálny nexus.

K tvrdeniu účastníka konania, že správny orgán neuviedol, akým spôsobom sa stane ujma spotrebiteľovi neuvedením prevádzkarne, odvolací orgán poukazuje na to, že účastník konania je postihovaný za chýbajúcu **adresu prevádzkarne**, tak ako je to uvedené v ust. § 16 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, a nie za chýbajúcu prevádzkareň. Zároveň odvolací orgán opätovne poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí.

Čo sa týka výšky uloženého postihu a tvrdenia účastníka konania o tom, že „správny orgán pochybil, keď nezobral do úvahy, či uložená sankcia za jeden skutok vo výške 450,- Eur nie je likvidačného charakteru“, odvolací orgán v prvom rade uvádza, že postih za porušenie § 16 ods. 1 písm. b) je vo výške 200,- Eur. V druhom rade odvolací orgán uvádza, že nie je možné takúto uloženú pokutu spájať s inou pokutou, a to najmä v prípade, ak sa pokuty ukladajú za rozdielne porušenia dvoch odlišných zákonov. Správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe 66 400 €, pričom odvolací orgán má za to, že výška pokuty vzhľadom na hornú hranicu sadzby nie je represívna, naďalej plní preventívnu funkciu, pričom ju nie je možné v žiadnom prípade považovať za pokutu likvidačného charakteru. Naviac, účastník konania nepredložil správnomu orgánu žiadny dokument, ktorý by svedčil o jeho zlej finančnej situácii, a teda ani nedal prvostupňovému správnomu orgánu možnosť zobrať dané okolnosti do úvahy. Správny orgán výšku pokuty považuje za primeranú vzhľadom, na charakter a rozsah zistených nedostatkov ako aj na poškodenie spotrebiteľa. V prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán v zmysle

§ 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Výšku pokuty pokladá správny orgán za primeranú zistenému skutkovému stavu a poukazuje na to, že je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Správny orgán pri ukladaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia zákona účastníkom konania. Správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal aj na následky, nakoľko doklad o kúpe výrobku má nesporný význam pri uplatňovaní práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady konkrétneho výrobku, pričom jeho neúplnosť môže sťažiť, ba dokonca aj zmariť spotrebiteľovi prípadné budúce uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady výrobkov. Doklad o kúpe výrobku totiž predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazov o právnych vzťahoch medzi predávajúcim a spotrebiteľom (kupujúcim), ktoré vyplývajú z prevažne anonymne uzatváraných kúpnych zmlúv. Účastník konania objektívne zodpovedá za porušenie zákonom stanovenej povinnosti a to bez ohľadu na zavinenie.

Odvolačný orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname SOI zo dňa 07.09.2016. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 EUR.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal na závažnosť a na následky porušenia povinnosti, nakoľko doklad o kúpe výrobku má nesporný význam pri uplatňovaní práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady konkrétneho výrobku, pričom jeho neúplnosť môže sťažiť, ba dokonca aj zmariť spotrebiteľovi prípadné budúce uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady výrobkov. Doklad o kúpe výrobku totiž predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazov o právnych vzťahoch medzi predávajúcim a spotrebiteľom (kupujúcim), ktoré vyplývajú z prevažne anonymne uzatváraných kúpnych zmlúv. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol i na tú skutočnosť, že účastník konania objektívne zodpovedá za porušenie zákonom stanovenej povinnosti a to bez ohľadu na zavinenie.

Odvolačný orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu a v žiadnom prípade ju nepovažuje za pokutu likvidačného charakteru.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02980516.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0670/99/2016**

Dňa : **27.03.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **REDbird s.r.o.**, Karpatské námestie 10A, Bratislava – mestská časť Rača 831 06, IČO: 35 835 389, (od 18.01.2017 právny nástupca spoločnosti Sale Plus s.ro., Petzwalova 551/40, 949 01 Nitra, IČO: 46 885 161, výmaz spoločnosti z Obchodného registra Okresného súdu Nitra dňa 18.01.2017), kontrola vykonaná v dňoch 02.05.2016 a 04.07.2016 pri prešetrení spotrebiteľského podnetu č. 207/2016 v priestoroch Inšpektorátu SOI v Nitre pre Nitriansky kraj, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj, č. P/0239/04/16, zo dňa 24.10.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **400,- EUR, slovom: štyristo eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. P/0239/04/16, zo dňa 24.10.2016 **potvrďuje.**

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) v Nitre pre Nitriansky kraj uložil účastníkovi konania - REDbird s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 400 EUR pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 397/2008 Z. z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

Inšpektormi SOI bolo pri prešetrení spotrebiteľského podania č. 207/2016 vykonanom v dňoch 02.05.2016 a 04.07.2016, v priestoroch Inšpektorátu SOI v Nitre pre Nitriansky kraj, zistené že účastník konania upieral spotrebiteľovi právo na uplatnenie reklamácie, ktorú si chcel uplatniť na hodinky Citizen CB0030-56E listom zo dňa 10.02.2016 zaslaným doporučené poštou dňa 10.02.2016.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo neupierať spotrebiteľovi právo na uplatnenie reklamácie; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola v dňoch 02.05.2016 a 04.07.2016 vykonaná kontrola v priestoroch Inšpektorátu SOI v Nitre pre Nitriansky kraj zameraná na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod číslom 207/2016. Prešetrením podnetu bolo zistené, že spotrebiteľ si prostredníctvom internetového obchodu www.time.sk objednal dňa

20.03.2014 hodinky Citizen CB0030-56E v hodnote 443,90 EUR, pričom predmetné hodinky mu boli doručené dňa 02.04.2014. Kontrolou bolo zistené, že účastník konania upieral spotrebiteľovi právo na uplatnenie si reklamácie, ktorú si chcel uplatniť na výrobok listom zo dňa 10.02.2016 zaslaným doporučené poštou dňa 10.02.2016 pod podaním číslom VX656046415SK na adresu sídla účastníka konania, nakoľko účastník konania túto zásielku neprevzal.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. V podanom odvolaní opätovne poukazuje na skutočnosť, že predmetnú reklamáciu hodínok od sťažovateľa neobdržal. Právny predchodca účastníka konania uvádza, že na pošte zisťoval prečo nebola zásielka doručená a dozvedel sa nasledovne: prvý krát sťažovateľ odoslal balík prostredníctvom pošty dňa 10.02.2016, zásielka však účastníkovi konania doručená nebola a nebol ani zanechaný lístok o uložení zásielky, takže sa o uložení zásielky nemal ako dozvedieť. Uvádza, že na pošte sa k tomu vyjadriť nevedeli. V druhom prípade sťažovateľ posielal hodinky dňa 02.03.2016. Právny predchodca účastníka konania uvádza, že v tom čase bol odcestovaný na 4 týždne na dovolenke, čo aj dokladoval fotokópiami leteniek a ubytovacím poukazom.

Účastník konania uvádza, že pri kontrole mu bol udelený záväzný pokyn vybaviť predmetnú reklamáciu. Hneď potom kontaktoval doporučeným listom aj emailom sťažovateľa, ten však nemal záujem o komunikáciu a ponúknutú možnosť hodinky reklamovať nevyužil.

Záverom právny predchodca účastníka konania dodal, že v žiadnom prípade neupieral zákazníčkovi právo reklamovať tovar. Reklamácie vybavuje vždy v súlade so zákonom a k spokojnosti zákazníka o čom svedčí aj evidencia reklamácií, ktorá je súčasťou zložky.

K tomu odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali zistený skutkový stav a boli tak dôvodom na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Z podkladov prislúchajúcich k uvedenému správne konaniu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil zákaz podľa § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zdôrazňuje, že v zmysle uvedeného ustanovení predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať právo na uplatnenie reklamácie.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa *„Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3“* v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa *„Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.“*

K námietkam účastníka konania, týkajúce sa jeho nevedomosti o zásielke sťažovateľa zo dňa 10.02.2016, ktorou si sťažovateľ chcel uplatniť svoje právo na reklamáciu zakúpeného výrobku, odvolací orgán uvádza, že účastník konania ako predávajúci zodpovedá za porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa na základe objektívne zodpovednosti. Objektívnej zodpovednosti sa nie je možné zbaviť, účastník konania ako predávajúci zodpovedá za splnenie svojich zákonných povinností bez ohľadu na zavinenie. Sťažovateľ chcel písomne uplatniť reklamáciu v zákonom stanovenej lehote. Sťažovateľ preukázateľne zaslal dňa 10.02.2016 zásielku pod podacím číslom VX656046415SK doručene poštou účastníkovi konania, ktorý si ju v odbernej lehote neprevzal. Zásielka bola zo strany sťažovateľa zaslaná na vtedajšiu adresu sídla účastníka konania. Účastník konania je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa a jeho povinnosťou je zabezpečiť si preberanie zásielok. Predávajúci je počas celej doby podnikania povinný spĺňať všetky podmienky podnikania, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov.

Účastník konania preto plne zodpovedá za protiprávny skutkový stav zistený v čase kontroly SOI, a to bez ohľadu na dôvody a skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Porušenie zákazu uvedeného v § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa považuje odvolací orgán vzhľadom na zistenia zaznamenané v inšpekčnom zázname, za spoľahlivo zistené. Skutkový stav možno považovať za preukázaný a nie je sporný. Keďže v tomto prípade došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, správneho orgánu vyplývala obligatórna povinnosť podľa znenia § 24 ods. 1 cit. zákona sankcionovať toto porušenie zákona, v zmysle ktorého je správny orgán povinný uložiť predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 EUR.

Čo sa týka výšky uloženého postihu, úvahy správneho orgánu, ktoré ho viedli k uloženiu pokuty vo výške určenej rozhodnutím, sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací orgán zastáva názor, že pri určovaní výšky pokuty správny orgán prvého stupňa zohľadnil okolnosti daného prípadu ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu pokladá vzhľadom na skutkové zistenia, za primeranú. Odvolací orgán má za tiež to, že správnym orgánom prvého stupňa boli pri určovaní výšky pokuty zohľadnené konkrétne okolnosti daného prípadu. Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa, čo účastník konania v podanom odvolaní nenamietal. Správne orgány dbajú na to, aby pri rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne. Správny orgán prihliadol na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia pričom ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne musí obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.

Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí inšpektorátu SOI. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam a je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybné preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 €.

Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že spotrebiteľovi bolo upreté zákonné právo spotrebiteľa – právo na uplatnenie reklamácie. Následkom protiprávneho konania boli porušené práva spotrebiteľa chránené dotknutým zákonným ustanovením. Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietal ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukázkou alebo

príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02390416.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0598/99/2016**

Dňa : **20.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **SKL s.r.o., Aleja Slobody 3056/13G, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 610 267**, kontrola vykonaná dňa 12.07.2016 v prevádzkovej jednotke – INTERSPORT, Námestie A. Hlinku 7B, OC Mirage, Žilina, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0235/05/2016, zo dňa 30.08.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **300 EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie § 18 ods. 9 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietá a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0235/05/2016, zo dňa 30.08.2016 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – SKL s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 300,-- €, pre porušenie povinnosti § 18 ods. 9 zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 12.07.2016 v prevádzkovej jednotke INTERSPORT, Námestie A. Hlinku 7B, OC Mirage, Žilina zistené, že účastník konania ako predávajúci nevydal spotrebiteľovi písomný doklad o vybavení reklamácie na reklamáciu uplatnenú dňa 23.05.2016 (evidovanú pod číslo 149/2016) najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolačný orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolačný orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo vydať o vybavení reklamácie písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola v dňa 12.07.2016 vykonaná kontrola v prevádzkovej jednotke INTERSPORT, Námestie A. Hlinku 7B, OC Mirage, Žilina. Kontrola bola zameraná na prešetrenie podnetu č. P – 499/2016. V čase kontroly dňa 12.07.2016 bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci nevydal spotrebiteľovi písomný doklad o vybavení reklamácie najneskôr do 30 dní od dátumu uplatnenia reklamácie. Spotrebiteľ si dňa 12.05.2016 zakúpil u predávajúceho výrobok – pánsku bežeckú obuv Nike – v predajnej cene 39,99 €. Reklamáciu si spotrebiteľ uplatnil dňa 23.05.2016 a to z dôvodu „prepadávania podrážky na vnútornej strane oboch topánkach, na päte“. Predávajúci reklamáciu prijal, vydal potvrdenie o uplatnení reklamácie a zaevidoval túto v evidencii spotrebiteľských reklamácií pod poradovým číslo 149/2016. Reklamácia bola vybavená dňa 22.06.2016 zaslaním písomnej výzvy na prevzatie plnenia v zmysle ustanovenia § 2 písm. m) zákona č. 250/2007 Z. z. Účastník konania vydal na reklamáciu

zo dňa 23.05.2016 písomný doklad o vybavení reklamácie dňa 23.06.2016, t. j. po uplynutí 30 dní od jej uplatnenia.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že nesúhlasí so záverom Slovenskej obchodnej inšpekcie. Spotrebiteľ bol v zákonom stanovenej lehote (30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie) písomne informovaný ako bola jeho reklamácia vybavená. A to bez ohľadu na to ako bude táto informácia vyzerat'. Dňa 22.06.2016, t. j. v zákonom stanovenej lehote bol spotrebiteľ vyzvaný na prevzatie reklamácie. Spolu s touto výzvou bol spotrebiteľovi zaslaný aj odborný posudok č. 645/2016. Na základe tohto odborného posudku bola reklamácia zamietnutá, t. j. spotrebiteľ bol v zákonom stanovenej lehote informovaný ako bola jeho reklamácia vybavená a na základe tohto dokladu si mohol spotrebiteľ uplatniť svoje ďalšie práva. Podľa názoru účastníka konania nemôže správny orgán vykladať zákon len gramaticky bez ohľadu na to, čo príslušným ustanovením zákona bolo sledované a čo bolo jeho cieľom. Účel príslušného ustanovenia zákona bol, podľa názoru spoločnosti, splnený, spotrebiteľ bol v zákonom stanovenej lehote informovaný ako bola jeho reklamácia vybavená a mohol si uplatňovať ďalšie práva, ktoré z toho vyplývajú. To, že dňa 23.06.2016 bol spotrebiteľov vydaný dokument o vybavení reklamácie nič nemení na tom, že ešte v zákonom stanovenej lehote bol spotrebiteľ informovaný ako bola jeho reklamácia vybavená a predávajúci si svoju povinnosť splnil. Podľa názoru účastníka konania by mal správny orgán preukázať, že v rámci zásielky zo dňa 22.06.2016 predávajúci neinformoval spotrebiteľa o vybavení reklamácie, toto nie je povinnosťou predávajúceho. Ak by aj bol doklad o vybavení reklamácie vydaný dňa 23.06.2016, t. j. jeden deň po zákonom stanovenej lehote odo dňa uplatnenia reklamácie (čo však účastník konania odmieta), toto nemôže znamenať závažné porušenie zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada účastník konania o zrušenie rozhodnutia v plnom rozsahu.

K tomu odvolací orgán uvádza, že účastník konania bol v zmysle právnej úpravy povinný dodržat' nielen zákonom stanovenú lehotu, ale aj požadovaný postup v prípade vybavovania reklamácií spotrebiteľov. Odvolací orgán sa domnieva, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná. Zákon o ochrane spotrebiteľa ukladá účastníkovi konania ako predávajúcemu povinnosť vybaviť reklamáciu ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva ako by išlo o chybu, ktorú nemožno odstrániť.

Odvolací orgán pokladá za potrebné pripomenúť, že podľa ustanovenia § 2 písm. m) cit. zákona vybavením reklamácie je ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

V zmysle § 18 ods. 9 cit. zákona je predávajúci povinný o vybavení reklamácie vydat' písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Uvedené musí účastník konania splniť aj vtedy, ak sa spotrebiteľ nedostaví do predajne, ak by teda účastník konania zaslaný písomný doklad o vybavení reklamácie doporučené na adresu spotrebiteľa v stanovenej lehote bol by sa vyvinil z protiprávneho konania, nakoľko na tento dôkaz by správny orgán v správnom konaní určite prihliadol. A v takomto prípade by mal účastník konania dôkaz, ktorý by poukázal na vybavenie reklamácie. Odvolací orgán sa domnieva, že doklad o vybavení reklamácie musí obsahovať okrem identifikácie reklamácie a spotrebiteľa, aj údaje o spôsobe riešenia reklamácie a odôvodnenie tohto postupu. Počas kontroly bola inšpektorom predložená kópia dokladu o vybavení reklamácie zo dňa 23.06.2016, hoci výzva na prevzatie plnenia bola spotrebiteľovi zaslaná dňa 22.06.2016.

Odvolací orgán uvádza, že postupoval v predmetnom prípade v zmysle zákona a v medziach zákona. Domnieva sa, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol nové a relevantné skutočnosti, ktoré by mali vplyv na správnosť rozhodnutia. Rovnako má odvolací orgán za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná.

Odvolací orgán podotýka, že následné odstránenie zistených nedostatkov nemá vplyv na vydané rozhodnutie a túto skutočnosť odvolací orgán pri preskúmaní rozhodnutia nezohľadnil, nakoľko je odstránenie zistených nedostatkov povinnosťou, ktorá vyplýva účastníkovi konania z ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. V odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 12.07.2016. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu.

Vo svojom odvolaní neuvádza účastník konania žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za nedostatky a mali by vplyv na zmenu vydaného rozhodnutia. Na základe vyššie uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Výšku uloženej pokuty pokladá odvolací orgán za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400,- €. Výšku uloženej pokuty považuje odvolací orgán za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Pri určovaní výšky pokuty správny orgán prihliadol na charakter a závažnosť zisteného protiprávneho konania, spočívajúceho v porušení zákonom chráneného práva spotrebiteľa na vybavenie reklamácie zákonom stanoveným spôsobom.

Zároveň správny orgán prihliadol na skutočnosť, že nebol dodržaný formálny postup pri vybavovaní reklamácie požadovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa. Predávajúci nesie objektívnu zodpovednosť za zistené nedostatky. Rovnako bolo prihliadnuté aj na to, že účastník konania ako predávajúci, je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa od začiatku vykonávania podnikateľskej činnosti. Výšku pokuty považuje odvolací orgán za primeranú k zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: 7000065068, numerický kód-8180, VS-02350516.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0032/99/2017**

Dňa : **18.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Milan Smolka**, miesto podnikania: 919 05 Trstín 430, IČO: 35 174 129, kontrola vykonaná dňa 06.09.2016 v prevádzkarni Bistro Drive Bíňovce, Bíňovce 241/11, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0349/02/2016, zo dňa 02.12.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **500,- EUR, slovom: päťsto eur**, pre porušenie § 16 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0349/02/2016, zo dňa 02.12.2016 **potvrďuje.**

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Milan Smolka – peňažnú pokutu vo výške 500,- €, pre porušenie ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 06.09.2016 v prevádzkarni účastníka konania Bistro Drive Bíňovce, Bíňovce 241/11 zistené, že tento porušil povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 06.09.2016 v prevádzkarni Bistro Drive Bíňovce, Bíňovce 241/11 vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že ku kontrolnému nákupu, ktorý bol účtovaný v celkovej hodnote 4,70 EUR, a ktorý pozostával z výrobkov *1 porcia obedového menu s polievkou á 3,50 EUR a 1 fläša kinley tonic 250 ml á 1,20 EUR*, nebol zo strany predávajúceho vydaný doklad o kúpe.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci zodpovedá v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu.

Vo svojom odvolaní účastník konania žiada o zníženie výšky pokuty a zároveň žiada splácať uloženú pokutu vo forme splátkového kalendára. Ozrejmuje, že svojho zamestnanca Ľ. K. zaučal ráno vykonávať prácu s pokladňou. Účastník konania zároveň uvádza, že jeho zamestnanec p. K. zabudol vydať doklad o kúpe pred platením, pretože ostatní zákazníci platili pri bare, kde je pokladňa, len inšpektori platili pri stole. Zamestnanec konal podľa vyjadrenia účastníka konania s dobrým úmyslom čo najrýchlejšie uspokojiť zákazníka a myslel si, že doklad o kúpe stačí dať aj vtedy, keď zákazníci pôjdu okolo baru preč. Účastník konania je ochotný zaplatiť blokovú pokutu, ale nie vo výške 500,- EUR, nakoľko je to pre neho likvidačné. Účastník konania sa odvoláva na skutočnosť, že inšpektori SOI mohli uložiť zamestnancovi blokovú pokutu vo výške 30,- EUR. Napriek tomu bolo začaté správne konanie, v ktorom mohla byť účastníkovi konania uložená pokuta vo výške od 330,- EUR do 3 300,- EUR. Záverom účastník konania uvádza, že jeho mesačná tržba predstavuje sumu vo výške cca 200,- EUR. Z uvedeného dôvodu účastník konania žiada o zníženie pokuty aspoň na sumu vo výške 330,- EUR a o možnosť túto pokutu splatiť na trikrát.

Odvolací orgán uvádza, že účastník konania nespochybňuje zistený skutkový stav, pričom napáda len výšku uloženej sankcie. K odvolaniu účastníka konania odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia. Správny orgán pri postihu vychádzal zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný vydať doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, na ktorom je uvedené: a) obchodné meno, sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, b) adresa prevádzkarne, c) dátum predaja, d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby, e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil. Účastník konania uvedenú povinnosť porušil, keď predávajúci nevydal spotrebiteľovi doklad o kúpe v žiadnej forme bezprostredne po zakúpení výrobku.

Čo sa týka argumentu účastníka konania o možnosti udeliť zamestnancovi blokovú pokutu vo výške 30,- EUR a o možnosti udeliť účastníkovi konania pokutu v rozmedzí od 330,- EUR do 3 300,- EUR odvolací orgán uvádza, že v predmetnom prípade nie je možné udeliť blokovú pokutu. Orgán dozoru má právo v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uložiť výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe, ktorá prevádzkuje činnosti bez oprávnenia na podnikanie pokutu do 66 400,- EUR; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží správny orgán pokutu do 166 000,- EUR. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že v danom prípade sa účastníkovi konania neukladá pokuta v rozmedzí od 330,- EUR do 3 300,- EUR.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhliadol ako k právne relevantným, nakoľko predmetné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadia princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu, avšak niektoré jeho vyjadrenia boli subjektívneho charakteru.

Čo sa týka výšky uloženej pokuty správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400,- EUR. Odvolací orgán má za to, že výška pokuty vzhľadom na hornú hranicu sadzby nie je represívna, naďalej plní preventívnu funkciu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku, ba priam až za priaznivú, nakoľko táto je uložená v minimálnej sadzbe, pričom ju nie je možné v žiadnom prípade považovať za likvidačnú. Navyac, účastník konania nepredložil žiadny dokument, ktorý by svedčil o jeho zlej finančnej situácii, a teda ani nedal druhostupňovému

správnemu orgánu možnosť zobrať dané okolnosti do úvahy. Správny orgán nemôže pri ukladaní výšky sankcie zohľadniť skutočnosti uvádzané účastníkom konania. V prípade zisteného porušenia zákona je totiž správny orgán v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal aj na následky, nakoľko nevydaním dokladu o kúpe si nemôže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu zakúpeného výrobku. Na výšku uloženej pokuty nemôže mať vplyv ekonomický dopad na zamestnanca účastníka konania. Účastník konania objektívne zodpovedá za porušenie zákonom stanovenej povinnosti, a to bez ohľadu na zavinenie.

Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname SOI zo dňa 06.09.2016. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladáme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

V prípade záujmu o dohodu splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára je potrebné obrátiť sa na Odbor vymáhania pohľadávok na Ústrednom inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400,- EUR.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Správny orgán zohľadnil skutočnosť, že nevydaním dokladu o kúpe bol poškodený spotrebiteľ tým, že doklad o kúpe výrobku je relevantným dokladom, ktorý má význam pri uplatňovaní práv zo zodpovednosti za vady predanej veci a zároveň je dôkazom existencie kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a kupujúcim - spotrebiteľom. Doklad o kúpe výrobku patrí medzi dôkazy, ktoré vypovedajú o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu. Je to základný dokument, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatnení reklamácie za vady tovaru od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz, že konkrétny reklamovaný tovar bol zakúpený práve v prevádzke, v ktorej si spotrebiteľ uplatňuje reklamáciu.

Správny orgán uložil pokutu v spodnej hranici zákonnej sadzby a má zato, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno – výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze, pokutou primeranou.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukázkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 03490216.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0664/99/2016**

Dňa : **07.04.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **ŠK Kremnička, s. r. o., Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 523**, na základe kontroly zariadenia detského ihriska prislúchajúce k Reštaurácii a Penziónu nachádzajúceho sa pri futbalovom štadióne ŠK Kremnička, Banská Bystrica (ďalej aj „ZDI“), vykonanej dňa 26.07.2016 a dňa 10.08.2016, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, č. P/0278/06/16, zo dňa 25.10.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **3 500,00 EUR, slovom: tritisícpäťsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. P/0278/06/16, zo dňa 25.10.2016, **potvrdzuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – ŠK Kremnička, s.r.o., peňažnú pokutu vo výške 3 500,00 EUR, pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 26.07.2016 s došetrením dňa 10.08.2016 v zariadení detského ihriska prislúchajúce k Reštaurácii a Penziónu nachádzajúceho sa pri futbalovom štadióne ŠK Kremnička, Banská Bystrica (ďalej aj „ZDI“), zistené, že účastník konania porušil povinnosť poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolačný orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolačný orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo dodržať povinnosť poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 26.07.2016 s došetrením dňa 10.08.2016 vykonaná kontrola vyššie uvedeného ZDI za účelom prešetrenia plnenia požiadaviek na bezpečnosť ZDI a posúdenia ich rizikových faktorov. Predmetnou kontrolou boli zistené nasledovné rizikové prvky:

- *Pohyblivý mostík s reťazami*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.13 „Reťaze“, v zmysle ktorého musia mať reťaze pre zariadenia ihrísk v každom

smere maximálny otvor 8,6mm, okrem spájacích miest, kde musí byť maximálny otvor väčší ako 12mm alebo menší ako 8,6mm, pričom v čase kontroly reťaze použité na pohyblivom mostíku mali otvor s rozmerom 13x7mm,

- *Pohyblivý mostík s reťazami*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.14 „Základy“, v zmysle ktorého sa musia základy navrhnuť tak, aby neboli zdrojom ohrozenia, pričom v čase kontroly základy konštrukcie pohyblivého mostíka s reťazami boli nainštalované tak, že vyčnievali nad úroveň hry, t. j. boli zdrojom ohrozenia,

- *Pohyblivý mostík s reťazami*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.7.5 „Zachytenie chodidla alebo nohy“, v zmysle ktorého rovné plochy, ktoré sa určili na beh/chôdzu, nesmú mať nijakú medzeru, v ktorej sa môže zachytiť chodidlo alebo noha, medzery v hlavnom smere pohybu nesmú byť väčšie ako 30mm, ak sa meria naprieč smeru dráhy a v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.7.6 Zachytenie prstov v zmysle ktorého medzery, ktoré sa menia v priebehu používania zariadenia musia mať rozmer v každej polohe najmenej 12mm, pričom v čase kontroly sa na pohyblivom mostíku nachádzali medzery s rozmerom 10cm a na ploche určenej na beh alebo chôdzu sa nachádzali medzery s rozmerom 80mm,

- *Pohyblivý mostík s reťazami*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.4.7 „Požiadavky na uchopenie“, v zmysle ktorého priemer držiadiel je maximálny rozmer 60mm, pričom v čase kontroly boli na pohyblivom mostíku s reťazami zistený priemer držiadiel v rozmere 110mm,

- *Zostava (drevený domček s plošinou a šmýkačkou, hojdačka)*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.9.2 „Schody“, v zmysle ktorého sa musí dať zábradlie uchopiť, t. j. musí spĺňať požiadavku STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.4.7 Požiadavky na uchopenie v zmysle ktorého prierez každého konštrukčného prvku, ktorý sa navrhuje na uchopenie musí mať šírku najviac 60mm, pričom v čase kontroly zábradlie na schodoch na uchopenie malo šírku 90mm,

- *Zostava (drevený domček s plošinou a šmýkačkou, hojdačka)*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.13 „Reťaze“, v zmysle ktorého musia mať reťaze pre zariadenia ihrísk v každom smere maximálny otvor 8,6mm, okrem spájacích miest, kde musí byť maximálny otvor väčší ako 12mm alebo menší ako 8,6mm, pričom v čase kontroly na zavesenie sedadla hojdačky boli použité reťaze s otvorom 12x10mm,

- *Zostava (drevený domček s plošinou a šmýkačkou, hojdačka)*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-2:2009 čl. 4.4.1 „Minimálny priestor medzi sedadlami hojdačky“, v zmysle ktorého musí byť minimálna vodorovná vzdialenosť medzi bokom sedadla hojdačky a vedľa sa nachádzajúcou nosnou konštrukciou v stave pokoja viac ako 20% dĺžky závesného prvku + 200mm, pričom v čase kontroly bola nameraná dĺžka závesného prvku 173cm a vodorovná vzdialenosť medzi sedadlom hojdačky a nosnou konštrukciou hojdačky bola na jednej strane 30cm, t. j. vzhľadom na nameranú dĺžku závesného prvku 173cm musí byť minimálna vodorovná vzdialenosť medzi bokom sedadla hojdačky a vedľa sa nachádzajúcou nosnou konštrukciou hojdačky v stave pokoja 54,60cm po oboch stranách,

- *Zostava (drevený domček s plošinou a šmýkačkou, hojdačka)*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-3:2009 čl. 4.2 „Prístup“, v zmysle ktorého musia mať všetky prídavné šmýkačky s výškou pádu väčšou ako 1000mm priečnik umiestnený cez prístupový otvor, priečnik sa musí umiestniť medzi ochranné zábradlie alebo medzi zábranu plošiny a začiatok šmýkacej časti, výška priečnika musí byť od 600mm do 900mm nad miestom nasadnutia, pričom v čase kontroly u prídavnej šmýkačky bez priečnika bola nameraná výška pádu 1450mm,

- *Zostava (drevený domček s plošinou a šmýkačkou, hojdačka)*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.8.6 „Ochrana pred zraneniami, ktoré vznikajú z dôvodu iných druhov pohybu“, v zmysle ktorého v priestore zariadenia, ktorý môže používateľ zaujať, na ňom alebo okolo neho nesmú byť také prekážky, s ktorými používateľ nepočíta a ktoré mu mohli pri zrážke spôsobiť poranenie, pričom v čase kontroly konštrukcia hojdačky bola

vyhotovená spôsobom, že časti konštrukcie hojdačky (15cm po oboch stranách) vyčnievali do priestoru, a tým vytvárali prekážku, kde si mohol používateľ zariadenia spôsobiť zranenie,

- *Zariadenie na lezenie s lanovou sieťou, závesný rebrík*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.4.7 „Požiadavky na uchopenie“, v zmysle ktorého prierez každého konštrukčného prvku na uchopenie musí mať šírku najviac 60mm, pričom v čase kontroly prierezy jednotlivých drevených prvkov zariadenia boli s rozmerom 70mm, 80mm a 95mm,

- *Samostatne stojaca hojdačka s dvomi sedadlami v kolíske*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.8.6 „Ochrana pred zraneniami, ktoré vznikajú z dôvodu iných druhov pohybu“, v zmysle ktorého v priestore zariadenia, ktorý môže používateľ zaujať, na ňom alebo okolo neho nesmú byť také prekážky, s ktorými používateľ nepočíta a ktoré mu mohli pri zrážke spôsobiť poranenie, pričom v čase kontroly konštrukcia hojdačky bola vyhotovená spôsobom, že časti konštrukcie hojdačky (20cm z jednej strany a 25cm z druhej strany) vyčnievali do priestoru, a tým vytvárali prekážku, kde si mohol používateľ zariadenia spôsobiť zranenie,

- *Hojdačka zavesená v jednom bode*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.8.6 „Ochrana pred zraneniami, ktoré vznikajú z dôvodu iných druhov pohybu“, v zmysle ktorého v priestore zariadenia, ktorý môže používateľ zaujať, na ňom alebo okolo neho nesmú byť také prekážky, s ktorými používateľ nepočíta a ktoré mu mohli pri zrážke spôsobiť poranenie, pričom v čase kontroly konštrukcia hojdačky bola vyhotovená spôsobom, že časti konštrukcie hojdačky vyčnievali do priestoru, a tým vytvárali prekážku, kde si mohol používateľ zariadenia spôsobiť zranenie,

- *Kývavé zariadenie*, čím neboli splnené požiadavky v zmysle normy STN EN 1176-1:2009 čl. 4.2.5 „Konečná úprava zariadenia“, v zmysle ktorého sú neprípustné vyčnievajúce klince, konce drôtených lán, hroty alebo časti s ostrými hranami, povrch nemá byť taký drsný, aby bol príčinou poranenia, vyčnievajúce závitové svorníky v dostupnej oblasti každej časti zariadenia sa musia trvalo zakryť, matice a hlavy skrutiek, ktoré vyčnievajú menej ako 8mm musia byť bez ostrín a všetky zvary sa musia nahladko obrúsiť, pričom v čase kontroly vyčnievali matice a hlavy skrutiek viac ako 8mm, ktoré neboli zakryté, prípadne zaoblené,

- Na konštrukcii zábradlia bolo v čase kontroly zistené popraskané drevo a na konštrukcii sedadla hojdačky boli v čase kontroly zistené škáry 1 až 1,5cm,

- Na zariadení na lezenie s lanovou sieťou a závesný rebrík bolo v čase kontroly zistené popraskané drevo aj na závesnom rebríku so škárami 1 až 1,5cm.

Nakoľko boli na ZDI zistené nedostatky, ktoré sú v rozpore s technickými požiadavkami na bezpečnosť ZDI určenými v norme STN EN 1176-1:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk.

Časť 1: Všeobecné bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy, STN EN 1176-2:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk. Časť 2: Ďalšie špecifické bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy na hojdačky a STN EN 1176-3:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk. Časť 3: Ďalšie špecifické bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy na šmýkačky.

Uvedeným konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že zariadenia detského ihriska budovali svojpomocne, pričom ich údržbe, prevádzkyschopnosti, ale aj bezpečnosti venovali primeranú starostlivosť, o čom svedčí aj skutočnosť, že do dnešného dňa na týchto zariadeniach nebola zaznamenaná žiadna nehoda, alebo úraz. Ďalej uvádza, že hoci zariadenia nespĺňali citované normy STN, čo bolo pri kontrole skonštatované, pri niektorých zistených nedostatkoch sa jednalo o rozdiely vyslovene pár milimetrov oproti rozmerom požadovaným týmito technickými normami. Účastník konania taktiež uvádza, že jednoduchšie nedostatky odstránil ihneď, tak ako

aj uviedol vo vyjadrení zo dňa 17.10.2016; niektoré – finančne náročnejšie zásahy a opravy zrealizuje do konca apríla 2017. Do tejto doby sú a budú zariadenia mimo prevádzky a zabezpečené tak, aby ich nikto nemohol používať. Účastník konania ďalej zdôrazňuje, že správny orgán v odôvodnení poukázal na vysokú spoločenskú nebezpečnosť stavu, kedy detské ihrisko nespĺňa podmienky na jeho bezpečné použitie a z uvedeného dôvodu považuje správny orgán zistenia za závažné. Je toho názoru, že pri rozhodovaní o výške pokuty nebolo prihliadnuté najmä na skutočnosť, že vytýkané porušenie noriem predstavovalo niekedy rozdiely merateľné na milimetre oproti rozmerom požadovaným príslušnými technickými normami. Ďalej uvádza, že vytýkané nedostatky neboli nikdy príčinou žiadnych následkov, nedošlo ani k žiadnej majetkovej alebo inej ujme návštevníkov, ako spotrebiteľov. Účastník konania uvádza, že skutkový stav zistený v čase kontroly SOI síce správny orgán považoval za spoľahlivo zistený, avšak namieta, že pri určovaní výšky pokuty neboli zohľadnené všetky špecifiká tohto prípadu (napr. ako uvádza – nie každá zistená odchýlka od normy bola tak závažná, aby znamenala vysokú spoločenskú nebezpečnosť pre spotrebiteľa). Práve z dôvodu prijatia tohto záveru správnym orgánom o vysokej spoločenskej nebezpečnosti konania bola účastníkovi uložená neprimerane prísna a vysoká pokuta, čo nezodpovedá okolnostiam daného prípadu. Má za to, že pokuta pôsobí len represívne (nie preventívne), pretože aj v dôsledku neadekvátne vysokej uloženej pokuty, nebude môcť ZDI dať do požadovaného stavu a teda bude nútený jeho prevádzku zrušiť, čo v konečnom dôsledku pocítia návštevníci, či už futbalového štadióna alebo okolitých prevádzok. V závere odvolania účastník konania žiada odvolací orgán, aby rozhodnutie zmenil a to tak, že uloženú pokutu zníži na úroveň zodpovedajúcu okolnostiam daného prípadu, ako aj dôvodom, spôsobu a následkom zisteného porušenia zákona.

K tomu odvolací orgán poznamenáva, že v odvolaní neuvádza účastník konania skutočnosti, ktoré by spochybňovali zistený skutkový stav. Námietky účastníka konania pokladá odvolací orgán za subjektívne a má za to, že uvedené námietky nemajú vplyv na rozhodnutie správneho orgán a ani na výšku pokuty. Po preskúmaní podkladových materiálov k predmetnej veci odvolací orgán dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol v čase vykonanej kontroly spoľahlivo zistený a správne právne posúdený, a za tento bola zo strany správneho orgánu uložená účastníkovi konania pokuta v primeranej výške, zohľadňujúca zákonom stanovené kritéria. Účastník konania porušenie zákona ako také nenamieta, namieta však výšku uloženej pokuty. Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúce, že došlo k porušeniu povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa.

Ku skutočnostiam, na ktoré účastník konania poukazuje v podanom odvolaní, a síce, že „jednoduchšie nedostatky odstránil ihneď, tak ako aj uviedol vo vyjadrení zo dňa 17.10.2016; niektoré – finančne náročnejšie zásahy a opravy zrealizuje do konca apríla 2017, a že do tejto doby sú a budú zariadenia mimo prevádzky a zabezpečené tak, aby ich nikto nemohol používať,“ odvolací orgán uvádza, že uvedenú nápravu hodnotí pozitívne, avšak táto nie je dôvodom, ktorý by účastníka konania zbavoval jeho zodpovednosti za spoľahlivo zistené porušenie zákona. Zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, čo znamená, že účastník konania zodpovedá za svoje konanie bez ohľadu na zavinenie (úmysel, neobstarlivosť) a bez ohľadu na okolnosti, ktoré daný výsledok (porušenie zákona) spôsobili. Pre posúdenie zodpovednosti účastníka konania je relevantný stav zistený v čase kontroly. Následné odstránenie nedostatkov po upozornení zo strany inšpektorov SOI, a teda zosúladenie skutkového stavu so stavom právnym je povinnosťou účastníka konania ako kontrolovanej osoby v zmysle § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu. Táto skutočnosť však nemá vplyv na zodpovednosť účastníka konania za ten nedostatok, ktorý bol zistený v čase kontroly. Odstránenie kontrolou zistených nedostatkov nie je zároveň ani dôvodom

pre prehodnotenie výšky pokuty, ktorú uložil účastníkovi konania prvostupňový správny orgán. Odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania je povinný zabezpečiť, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto povinností je aj zabezpečiť, aby poskytoval služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie, obzvlášť ak ide o zariadenie detského ihriska určeného pre používanie deťmi.

K námietke účastníka konania, že „pri určovaní výšky pokuty neboli zohľadnené všetky špecifiká tohto prípadu (napr. ako uvádza – nie každá zistená odchýlka od normy bola tak závažná, aby znamenala vysokú spoločenskú nebezpečnosť pre spotrebiteľa) a že práve z dôvodu prijatia tohto záveru správnym orgánom o vysokej spoločenskej nebezpečnosti konania bola účastníkovi uložená neprimerane prísna a vysoká pokuta, čo nezodpovedá okolnostiam daného prípadu a že pokuta pôsobí len represívne (nie preventívne), pretože aj v dôsledku neadekvátne vysokej uloženej pokuty, nebude môcť DZI dať do požadovaného stavu a teda bude nútený jeho prevádzku zrušiť, čo v konečnom dôsledku pocítia návštevníci, či už futbalového štadióna alebo okolitých prevádzok,“ správny orgán uvádza, že pri stanovení výšky pokuty vymedzenej zákonom do 66 400 eur, bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti, zdôrazňujúc, že porušenie povinnosti predávajúceho došlo vo vzťahu k zariadeniu detského ihriska, ktoré slúži na využitie deťom. Možné následky uvedeného protiprávneho konania boli aj správnym orgánom prvého stupňa dôkladne zohľadnené pri určení výšky pokuty a preto uvedené námietky účastníka konania hodnotí odvolací správny orgán za subjektívne a neopodstatnené. Zároveň správny orgán poukazuje na správne a výstižné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a síce najmä, že „je potrebné zdôrazniť, že zariadenia detských ihrísk umiestnené pri prevádzkach ubytovacích zariadení či stravovacích zariadení poskytnuté k dispozícii spotrebiteľom - zákazníkmi týchto prevádzok zvyšujú atraktivitu týchto prevádzok pre spotrebiteľov a zároveň, že je potrebné zdôrazniť, že zariadenia detských ihrísk sú určené pre najrizikovejšiu skupinu - deti, ktoré sa počas hry nesústreďujú na možné riziká a preto by tieto mali byť redukované na najnižšiu možnú úroveň, čo však v tomto prípade vzhľadom na výskyt rizikových prvkov na ZDI nebolo splnené, čím nebol dosiahnutý cieľ zákona o ochrane spotrebiteľa vyjadrený v § 3 podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu svojho zdravia a bezpečnosti.“ Odvolací správny orgán sa zároveň stotožňuje s ostatným tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, a síce, že „prevádzkovatelia detských ihrísk by sa mali z vlastnej iniciatívy zaujímať o bezpečnosť zariadení tak už pri zriaďovaní detského ihriska, ako aj v priebehu jeho používania a vykonávať pravidelné kontroly stavu ZDI a taktiež by mali likvidovať alebo rekonštruovať nevyhovujúce a bezpečnosť ohrozujúce zariadenia,“ čo účastník konania nedodržiaval. Tvrdenia účastníka konania, že „nie každá zistená odchýlka od normy bola tak závažná, aby znamenala vysokú spoločenskú nebezpečnosť pre spotrebiteľa,“ správny orgán uvádza, že pri určení výšky pokuty správny orgán vychádzal zo zistení uvedených v inšpekčnom zázname a prihliadol na všetky zistené rizikové prvky kontrolovaných zariadení detského ihriska, najmä aj na to, že základy konštrukcie pohyblivého mostíka s reťazami boli nainštalované tak, že vyčnievali nad úroveň hry, t. j. boli zdrojom ohrozenia, v čase kontroly u prídavnej šmýkačky bez priečnika bola nameraná výška pádu 1450 mm, konštrukcia hojdačiek bola vyhotovená spôsobom, že časti konštrukcie hojdačky vyčnievali do priestoru, a tým vytvárali prekážku, kde si mohol používateľ zariadenia spôsobiť zranenie, matice a hlavy skrutiek na kývavom zariadení vyčnievali viac ako 8mm, ktoré neboli zakryté, prípadne zaoblené. Uvedené opomenutie zo strany účastníka konania mohlo spôsobiť, že si na nich ich detskí užívatelia, ktorí nie sú schopní posúdiť mieru hroziaceho rizika, spôsobia rôzne zranenia, ktoré však vzhľadom na zistené nedostatky mohli byť aj fatálne. S prihliadnutím na vyššie uvedené, odvolací orgán tvrdenia účastníka konania uvedené v podanom odvolaní, t. j. že pri určení výšky pokuty nebolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti, považuje

v plnom rozsahu za neopodstatnené. Konanie, ktorým je ohrozované zdravie či bezpečnosť spotrebiteľa (zvlášť s poukazom na maloleté deti) považuje aj odvolací správny orgán za spoločensky nebezpečné, teda po zhodnotení jednotlivých kritérií podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa zisteného porušenia zákona pokutu uloženú vo výrokovej časti rozhodnutia považuje odvolací správny orgán za primeranú zistenému skutkovému stavu. Čo sa týka výšky uloženého postihu prvostupňový správny orgán uložil výšku postihu v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur; pokuta vo výške 3 500 eur nie je vzhľadom na hornú hranicu sadzby represívna, naďalej plní preventívnu funkciu. Vo sfére účastníka konania má uložená pokuta plniť úlohu výchovnú, ako aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie. Z uvedeného dôvodu je žiaduce, aby bola citeľná v majetkovej sfére účastníka konania. Nemôže sa jednať o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by plnila svoj účel. Odvolací orgán má za to, že správnym orgánom uložená pokuta plní taktiež preventívnu úlohu, najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností (generálne pôsobenie), ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho postupu. Odvolací orgán zároveň dodáva, že správny orgán pri určení výšky pokuty postupoval v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého „správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.“ Predmetné ustanovenie Správneho poriadku vyjadruje zásadu materiálnej rovnosti, ktorá vychádza z ústavného princípu rovnosti osôb pred zákonom vyjadreného v čl. 13 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého rovnaké obmedzenia sa vzťahujú len na prípady, ktoré splňajú rovnaké ustanovené podmienky. Správne orgány sú povinné dodržiavať zásadu materiálnej rovnosti vo vzťahu k osobám, o ktorých právach, právach chránených záujmoch alebo povinnostiach rozhodujú v správnom konaní tak, aby nedochádzalo k ich diskriminácii. V nadväznosti na vyššie uvedené považuje odvolací orgán postup správneho orgánu, a tým aj výšku uloženej pokuty za primeranú v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva represívno-výchovný a preventívny účinok.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Odvolací orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty pokladá odvolací orgán za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Odvolací správny orgán súčasne uvádza, že v prípade záujmu o dohodu ohľadom splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára je potrebné sa obrátiť na odbor vymáhania pohľadávok na ústrednom inšpektoráte SOI v Bratislave.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 EUR.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Správny orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal na to, že predávajúci nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie, keď kontrolou zameranou na plnenie požiadaviek na bezpečnosť ZDI a posúdenia ich rizikových faktorov, boli na ZDI, ktoré prevádzkuje, zistené vyššie uvedené skutočnosti, podrobne popísané tak v prvostupňovom, ako aj v predmetnom rozhodnutí. Je potrebné zdôrazniť, že zariadenia detských ihrísk sú určené pre najrizikovejšiu skupinu – deti, ktoré sa počas hry nesústreďujú na možné riziká a preto by tieto mali byť redukované na čo najnižšiu možnú úroveň, čo však v danom prípade vzhľadom na výskyt rizikových prvkov ZDI nebolo splnené. Uvedeným konaním účastníka konania tak nebol dosiahnutý jeden z hlavných cieľov zákona o ochrane spotrebiteľa vyjadrený v § 3 ods. 1 zákona, konkrétne právo na ochranu zdravia a bezpečnosti. Odvolací správny orgán taktiež uvádza, že pokiaľ splnenie povinnosti poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie nezabezpečí samotný prevádzkovateľ ihriska, je nevyhnutné ochrániť

detského užívateľa ako spotrebiteľa aktivitou orgánu dozoru. Správny orgán zároveň prihliadol na závažnosť konania, nakoľko predmetom boli detské ihriská, ktoré boli ponechané detským užívateľom v užívaní napriek ich nevyhovujúcemu stavu. Uvedené opomenutie zo strany účastníka konania mohlo spôsobiť, že si na nich ich detskí užívatelia, ktorí nie sú schopní posúdiť mieru hroziaceho rizika, spôsobia rôzne poranenia, ktoré však vzhľadom na zistené nedostatky mohli byť aj fatálne. Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli pri určení výšky pokuty zohľadnené bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj porušenie povinnosti poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie tým, že na ZDI boli zistené nedostatky, ktoré sú v rozpore s technickými požiadavkami ZDI určenými v norme STN EN 1176-1:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk. Časť 1: Všeobecné bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy, STN EN 1176-2:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk. Časť 2: Ďalšie špecifické bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy na hojdačky a STN EN 1176-3:2009 Zariadenia a povrch detských ihrísk. Časť 3: Ďalšie špecifické bezpečnostné požiadavky a skúšobné metódy na šmýkačky a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z kogentného ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Konanie účastníka konania bolo vyhodnotené ako závažné najmä z dôvodu, že používatelmi ZDI sú deti, ktoré nie sú schopné uvážiť mieru rizika, ktoré im pri hre hrozí. Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ust. § 3 ods. 1 zákona, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojho zdravia a bezpečnosti vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Správny orgán prihliadol na obzvlášť vysokú spoločenskú nebezpečnosť stavu, kedy detské ihrisko nespĺňa podmienky na jeho bezpečné použitie a z uvedeného dôvodu považuje kontrolné zistenia za závažné. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania, ako predávajúci, je povinný dodržiavať všetky podmienky podnikania, ktoré mu vyplývajú z platných právnych predpisov a to od začiatku vykonávania podnikateľskej činnosti, za porušenie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na zavinenie, a bez ohľadu na okolnosti, ktoré dané porušenie spôsobili. Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-02780616.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Prievozska 32, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0568/99/2016**

Dňa : **27.03.2017**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Milan Šoltýs – MARM**, miesto podnikania 06401 Stará Ľubovňa, Okružná 1611/97, IČO: 10771212, kontrola vykonaná dňa 25.05.2016, v prevádzkovej jednotke – MARKET MIX – darčkové predmety, hračky, tabakové výrobky, denná tlač, cukrovinky, Ľubotín 433/69, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0176/07/16, zo dňa 16.08.2016, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **300 EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie § 10a ods. 1 písm. k), § 11 ods. 1, § 13 a § 15 ods. 3 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0176/07/16, zo dňa 16.08.2016 **potvrďuje.**

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len SOI) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Milan Šoltýs – MARM - peňažnú pokutu vo výške 300 EUR, pre porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 písm. k), § 11 ods. 1, § 13 a § 15 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo dňa 25.05.2016 na prevádzke – MARKET MIX – darčkové predmety, hračky, tabakové výrobky, denná tlač, cukrovinky, Ľubotín 433/69, zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa porušil povinnosť pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na diaľku na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom – zákonom č. 391/2015 Z.z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 391/2015 Z.z.“); pri predaji informovať spotrebiteľa o spôsobe použitia výrobku, a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie zrozumiteľne obsahoval aj priložený písomný návod; povinnosť podávať informácie uvedené v ustanovení § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; povinnosť zabezpečiť, aby zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom používali označenie alebo odev, ktoré ich odlišia od spotrebiteľa.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolačný orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolačný orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou predávajúceho bolo pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom – zákonom č. 391/2015 Z.z.; zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli označené údajmi o spôsobe použitia; ak podáva informácie uvedené v § 11 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa písomne, podávať ich v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; zabezpečiť, aby zamestnanci prichádzajúci do styku so spotrebiteľom, mali označenie alebo odev, ktoré ich odliší od spotrebiteľa; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo dňa 25.05.2016 na prevádzke – MARKET MIX – darčkové predmety, hračky, tabakové výrobky, denná tlač, cukrovinky, Ľubotín 433/69, vykonaná kontrola, pri ktorej bol vykonaný kontrolný nákup – 1 pár dámske ponožky free HOUSE SPOR á 1,40€/pár, pričom predávajúci pre uzavretím zmluvy žiadnym spôsobom neposkytol spotrebiteľovi – inšpektorovi SOI žiadnym spôsobom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov. Uvedeným konaním účastník konania porušil § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého „Predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu

výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť k) informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“

Kontrolou bolo ďalej zistené, že u účastníka konania bol v ponuke na predaj 1 druh výrobku – 2ks/bal. hodiny 23000 na batérie á 39,00 €/ks – bal. - v celkovej hodnote 78,00 €, ku ktorým nebol priložený písomný návod o spôsobe použitia, to aj napriek tomu, že povaha týchto výrobkov a spôsob ich používania si vyžadoval zabezpečiť tento údaj aj v priloženom písomnom návode. V danom prípade chýbala písomná informácia o spôsobe použitia – výmeny batérií/návody na použitie batérií neboli u výrobku zabezpečené žiadnym spôsobom. Podľa § 11 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „Predávajúci je povinný pri predaji informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaného výrobku alebo charaktere poskytovanej služby, o spôsobe použitia, montáže a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia, montáže alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie zrozumiteľne obsahoval aj priložený písomný návod.“

Ďalej bolo zistené, že predávajúci ponúkal spotrebiteľovi na predaj 1 druh výrobku v celkovej hodnote 14,30 €, pričom nezabezpečil písomnú informáciu o spôsobe použitia v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Konkrétne 1 kus/balenie hodiny – budík ALARM CLOCK á 14,30 €/kus – bal. (plastové hodiny v tvare zvieratka – žltý tigrik na batérie, aktiklové číslo na škatuli – obale výrobku: DLY – 88) na spotrebiteľskom obale – škatuli je uvedená písomná informácia o spôsobe použitia – výmeny batérií iba v cudzom jazyku napríklad : *INSTRUCTIONS : To start the clock Insert the battery /Size: „AA“ 1,5V/ into the battery holer according to the diagram, then the clock will start. To set the alarm Turn the setting knob counter – clockwise to the desired alarm time. To set the time Gently pull the knob outward, adjust the correct time and then loose the knob back to original position.* V zmysle § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa „Ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných

jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meraciach jednotkách“

Vykonanou kontrolou bolo zistené, že predavačka Mária H. pri predaji výrobkov nepoužívala označenie ani jednotný pracovný odev, ktorý by ju odlišil od spotrebiteľa. Uvedeným konaním bola porušená povinnosť podľa § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého *„Predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom, musia mať označenie alebo odev, ktoré ich odliší od spotrebiteľa; táto povinnosť sa nevzťahuje na predaj na trhovách miestach.“*

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Dňa 08.09.2016 bolo správny orgán doručené odvolanie účastníka konania zo dňa 06.09.2016. V odvolaní účastník konania uvádza, že alternatívny spôsob riešenia je vyvesený na prevádzke na bočnom pulte, návod na každý druh hodín je na prevádzke a pri kúpe hodín sa zákazníkovi predváža návod aj názorným spôsobom. Rovnako uvádza, že pri kontrole pracovníci SOI neurobili kontrolný nákup, ale pýtali si krabicu a odpísali návod z krabice, jednoznačne za účelom dania pokuty (prikladá prefotenú krabicu a návod), účastník konania dodáva, že krabicu dávajú grátis. Vedúca predajne tvrdí a stojí si za tým, že kontrolórkam, ukazovala menovku, ktorú mala položenú na pokladni, že si zobliekala sveter a nestihla si ju opäť pripnúť. Výšku pokuty účastník konania považuje za neadekvátnu a podotýka, že prevádzka je na dedine, kde tržby nepokryjú základné prevádzkové náklady.

K tomu odvolací orgán uvádza, že správny orgán pri svojom rozhodovaní berie do úvahy zistenia v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI. Z kontroly vykonanej dňa 25.05.2016 bol spísaný inšpekčný záznam s jeho obsahom bol účastník konania riadne oboznámený.

K porušeniu povinnosti predávajúcej uvedenej v § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací orgán, uvádza, že počas kontroly SOI bol inšpektormi vykonaný kontrolný nákup, informácia o alternatívnom riešení sporov nebola inšpektorom v postavení spotrebiteľa jasným a zreteľným spôsobom oznámená. K podaniu informácie má dôjsť pred uzatvorením zmluvy, zo strany účastníka konania však nedošlo k splneniu si tejto zákonnej informačnej povinnosti. K dotazu účastníka konania v odvolaní o tom, že *„alternatívny spôsob riešenia sporov je vyvesený na prevádzke na bočnom pulte“*, odvolací orgán uvádza, že pozitívne hodnotí následne splnenie si povinností zo strany účastníka konania, tak ako to vyplývalo zo záväzného pokynu uloženého po vykonanej kontrole.

Rovnako účastník konania porušil § 15 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, tým že predávajúca prichádzajúca do styku so spotrebiteľom nemala v čase kontroly označenie alebo odev, ktorým by bola odlíšená od spotrebiteľov. Odlíšenie od spotrebiteľa je dôležité z najmä z hľadiska prístupu k informáciám, spotrebiteľovi nemožno uprieť právo vedieť od koho môže žiadať informácie, prípadne komu môže dávať podnety ako aj vykonať úhradu za poskytnuté služby. K tvrdeniu účastníka konania ohľadom menovky zamestnankyne, odvolací orgán dodáva, že pre rozhodovanie je dôležitá skutočnosť, zamestnankyňa preukázateľne nemala menovku. Tvrdenie, že sa prezliekala a nestihla/zabudla si ju pripnúť je v danom prípade subjektívnym dôvodom, na ktorý správny orgán nemôže pri rozhodovaní o pokute prihliadať. Porušenie povinnosti je správnym deliktom, kde nemožno hovoriť o zavinení, keďže zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti.

Účastník konania bol ako predávajúci povinný zabezpečiť označenie ním ponúkaných výrobkov predpísanými údajmi v zmysle § 11 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník

konania porušil právo spotrebiteľov na informácie – v tomto prípade na informácie o spôsobe použitia v štátnom jazyku, resp. nezabezpečil informácie o spôsobe použitia výrobku žiadny spôsobom.

K porušeniu povinnosti uvedenej v § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa a odvolací orgán, uvádza, že spotrebiteľovi majú byť informácie o predávaných výrobkoch poskytované pri samotnom rozhodovaní o kúpe toho ktorého tovaru. Nesprávne používanie výrobku spôsobené neposkytnutím informácií o údržbe výrobkov v štátnom jazyku, tak môže viesť k znehodnoteniu výrobku a tým aj k ohrozeniu výrobkov, ktoré si zakúpil. Predávajúci totiž musí spĺňať všetky podmienky podnikania, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov v priebehu celého výkonu podnikateľskej činnosti.

Účastník konania nezabezpečil riadne splnenie informačných povinností v zákonom stanovenom rozsahu u 1 druhu výrobku – 1 kus/balenie Hodiny – budík ALARM CLOCK á 14,30 EUR/kus – plastové hodiny v tvare zvieratka – žltý tigrik na batérie, artiklové číslo na škatuli – obale výrobku: DLY- 88, kde bola informácia o spôsobe použitia – výmena batérií uvedená iba v cudzom jazyku. Ďalej pri 2 kusoch výrobku – Hodiny 23000 na batérie á 39 EUR/kus – bal., spolu za 78 EUR – na obale výrobku – kartónová škatuľa je na štítku označený čiarový kód EAN5904188230004, kde informácia o spôsobe použitia (výmena batérií/návody na použitie) nebola uvedená žiadnym spôsobom.

Odvolací orgán zastáva názor, že prvostupňový správny orgán v predmetnom rozhodnutí náležite odôvodnil právne závery, ku ktorým dospel pri posudzovaní prípadu.

V odvolaní účastník konania zistený skutkový stav nevyvracia ani neuvádza žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za nedostatky a mali by vplyv na zmenu vydaného rozhodnutia. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

K namietanej výške pokuty odvolací orgán uvádza, že v tomto prípade došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa a teda správne orgánu vyplývala obligatórna povinnosť podľa znenia § 24 ods. 1 cit. zákona sankcionovať toto porušenie zákona, v zmysle ktorého je správny orgán povinný uložiť predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 EUR. Správny orgán nemôže brať do úvahy subjektívnu skutočnosť, že prevádzka sa nachádza na dedine, kde tržby nepokryjú základe prevádzkové náklady. Čo sa týka výšky uloženého postihu, úvahy správneho orgánu, ktoré ho viedli k uloženiu pokuty vo výške určenej rozhodnutím, sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam a je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Odvolací orgán má za to, že je žiaduce (vzhľadom na výchovnú, preventívnu a represívnu funkciu pokuty) aby výška uloženej pokuty bola citel'ná v majetkovej sfére účastníka konania, aby ho odradila v budúcnosti od opakovania protiprávneho konania. Ak by bola uložená sankcia

v zanedbateľnej výške u tejto sa nedá predpokladať, že splní svoj účel. Odvolací orgán zastáva názor, že pri určovaní výšky pokuty správny orgán prvého stupňa zohľadnil okolnosti daného prípadu ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu pokladá vzhľadom na skutkové zistenia, za primeranú. Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa, čo účastník konania v podanom odvolaní nenamietal. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúci skutkový stav zistený pri kontrole, z ktorého nepochybne vyplýva,

že príslušné povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa boli porušené. Cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 EUR; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 EUR.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Keďže účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je aj ochrana majetku spotrebiteľa, je nezanedbateľná skutočnosť, že neinformovaním, resp. neinformovaním v štátnom jazyku o spôsobe použitia mohlo dôjsť najmä k škodám na majetku spotrebiteľa nesprávnym použitím ním zakúpených výrobkov. Skutočnosťami, ktoré boli zohľadnené pri určovaní výšky postihu bol charakter informácií pri ktorých si účastník konania nesplnil svoju zákonnú povinnosť a ich celková hodnota. Správny orgán pri ukladaní pokuty prihliadol aj na dôležitosť odlišenia predávajúceho od spotrebiteľa z dôvodu, aby nedochádzalo k nedorozumeniam v zmysle odlišovania spotrebiteľov a predávajúcich zo strany spotrebiteľa, nakoľko je spotrebiteľ ohrozený na svojich právach v prípade zámeny predávajúceho so spotrebiteľom. Ďalej so zavedením nového inštitútu v osobitnej právnej úprave – alternatívne riešenie spotrebiteľských sporov, súvisí povinnosť predávajúceho v zmysle § 10 ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa. Absencia informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípade, ak sa spotrebiteľ na jeho právach garantovaných mu zákonom. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty teda zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na informácie ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona. Finančné pomery účastníkov konania zákon neumožňuje zohľadňovať, sú subjektívneho charakteru a nemajú vplyv na rozhodnutie o uložení pokuty.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolací orgán odvolanie zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-01760716.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.